

ข้อผิดพลาดในการใช้คำแท้

นักวิชาการทางภาษาศาสตร์จีนได้จัดแบ่งประเภทของคำในภาษาจีนออกเป็น 2 ประเภทได้แก่ คำแท้ (實詞 shící) และ คำไม่แท้ (虛詞 xūcí)² คำแท้ หรือ คำบอกความหมาย (內容詞 nèiróngcí) คือคำที่ใช้แสดงสิ่งของ เรื่องราว การกระทำ อากัปกิริยา การเปลี่ยนแปลง คุณสมบัติ หรือ สภาพ ฯลฯ นอกจากนี้คำแท้ยังทำหน้าที่เป็นภาคประธาน หน่วยกริยา หรือ หน่วยกรรมในประโยคได้ เช่น 人 rén คน 學習 xuéxí เรียน 美麗 měilì สวยงาม (Zhū Déxī, 1997a: 39, Fáng Yùqīng, 1992: 67)

การใช้คำแท่นี้มีข้อยกเว้นในการใช้เพราะส่วนใหญ่เลือกใช้คำโดยไม่ทราบคุณสมบัติทางไวยากรณ์ และไปพิจารณาจากความหมายของคำเป็นหลัก แต่คำในภาษาจีนหลายๆ คำมีความหมายเหมือนกัน หรือ ใกล้เคียงกัน โดยมีคุณสมบัติทางไวยากรณ์ต่างกัน ทำให้นักคิดเลือกใช้คำไม่ถูกต้องและไม่เหมาะกับบริบท เช่น 紅 hóng และ 紅色 hóngse ล้วนแปลว่า สีแดง หากพิจารณาจากความหมายอย่างเดียวแล้วนำไปใช้อาจจะใช้ไม่ถูกต้อง แต่หากพิจารณาจากคุณสมบัติทางไวยากรณ์ จะพบว่า 紅色 hóngse จัดเป็นคำนาม เนื่องจากไม่สามารถใช้คำวิเศษณ์แสดงระดับมาขยายได้ เช่น *很紅色 *hěn hóngse *สีแดงมาก ในขณะที่ 紅 hóng จัดเป็นคำคุณศัพท์ เนื่องจากสามารถใช้คำวิเศษณ์แสดงระดับมาขยายได้ เช่น 很紅 hěn hóng แดงมาก (Fáng Yùqīng, 1992: 68) โดยทั่วไปข้อผิดพลาดในการใช้คำแท้แบ่งได้เป็น 2 ประเภทใหญ่ๆคือ

2.1 การใช้คำผิดประเภท

2.2 การใช้คำไม่รับกัน

2.1 การใช้คำผิดประเภท

การใช้คำผิดประเภท คือการใช้คำไม่ถูกต้องกับคุณสมบัติทางไวยากรณ์ของคำนั้นๆ ทำให้นำคำชนิดหนึ่งไปใช้แทนคำอีกชนิดหนึ่งโดยไม่สอดคล้องกับหน้าที่ของคำนั้นๆ เช่นการนำคำนามไปใช้เป็นคำคุณศัพท์ การนำคำสรรพนามไปใช้เป็นคำอกรรมกริยา เป็นต้น

ข้อผิดพลาดต่างๆของการใช้คำผิดประเภท ได้แก่

2.1.1 ข้อผิดพลาดในการใช้คำนาม

2.1.2 ข้อผิดพลาดในการใช้คำกริยา

²ดูคำนิยามของคำไม่แท้ในบทที่ 3 หน้า 74

2.1.3 ข้อผิดพลาดในการใช้คำคุณศัพท์

2.1.4 ข้อผิดพลาดในการใช้คำสรรพนาม

2.1.5 ข้อผิดพลาดในการใช้คำลักษณนาม

2.1.1 ข้อผิดพลาดในการใช้คำนาม

การใช้คำนามผิดเกิดจากนิสิตไม่ทราบคุณสมบัติทางไวยากรณ์ของคำนามในภาษาจีน จึงนำคำนามไปใช้ผิดโดยนำไปใช้แทนคำประเภทอื่นๆ

ข้อผิดพลาดในการใช้คำนามแบ่งได้เป็น 2 กรณี คือ

2.1.1.1 การนำคำนามไปใช้เป็นคำกริยา

2.1.1.2 การนำคำนามไปใช้เป็นคำคุณศัพท์

2.1.1.1 การนำคำนามไปใช้เป็นคำกริยา

ข้อผิดพลาดเช่นนี้เกิดจากการใช้คำนามในบริบทที่ควรจะใช้คำกริยา ฉะนั้นนิสิตจึงควรทำความเข้าใจกับคุณสมบัติทางไวยากรณ์ของคำนามก่อนที่จะนำคำไปใช้

คำนามในภาษาจีนมีคุณสมบัติทางไวยากรณ์ดังนี้ (Zhū Déxī, 1997a: 41)

คุณสมบัติทางไวยากรณ์ของคำนาม	ตัวอย่าง		
1. สามารถนำคำบอกจำนวนนับ และคำลักษณนามมาขยายได้	一個人	<u>yīgè</u> rén	คนหนึ่งคน
	兩張桌子	<u>liǎngzhāng</u> zhuōzi	โต๊ะสองตัว
2. ไม่สามารถมีคำวิเศษณ์มาขยายได้	*丕人	* <u>bù</u> rén	*ไม่คน
	*也桌子	* <u>yě</u> zhuōzi	*ก็โต๊ะ

ตัวอย่างประโยคซึ่งมีข้อผิดพลาดที่เกิดจากการนำคำนามไปใช้เป็นคำกริยา :

ประโยคที่ 1

- * 姐姐從小就很友愛小弟弟。
- * Jiějie cóng xiǎo jiù hěn yǒuài xiǎo didi.
- * ตั้งแต่เล็กพี่สาวก็ความรักน้องชายมาก
- ✓ 姐姐從小就很愛護小弟弟。
- ✓ Jiějie cóng xiǎo jiù hěn àihù xiǎo didi.
- ✓ ตั้งแต่เล็กพี่สาวก็รักน้องชายมาก

ข้อผิดพลาดในประโยคที่ 1 เกิดจากนิสิตเลือกคำที่แปลตรงกันระหว่างภาษาจีน กับภาษาไทย เนื่องจากคิดว่า 友愛 yǒu'ài ที่มีความหมายตรงกับคำในภาษาไทยว่า รัก นั้นน่าจะนำมาใช้เป็นหน่วยกริยาในประโยคที่ 1 ได้ โดยไม่รู้ว่าคำจีนคำนี้มีคุณสมบัติทางไวยากรณ์อย่างไร ในภาษาไทยคำว่า รักใคร่ สามารถทำหน้าที่เป็นคำกริยาได้ แต่ในภาษาจีนนั้นคำ 友愛 yǒu'ài ทำหน้าที่เป็นคำนาม ดังนั้นประโยคนี้จึงควรแก้ไขโดยเปลี่ยนจากการใช้คำนาม 友愛 yǒu'ài ความรัก มาใช้คำกริยา 愛護 àihù รัก แทน

ประโยคที่ 2

- * 在路上我一邊哭一邊叫他，可是他沒有答案。
- * Zài lù shàng wǒ yībiān kū yībiān jiào tā, kěshì tā méiyǒu dá'àn.
- * ระหว่างทางฉันร้องไห้ไปพลาง เรียกเขาไปพลาง แต่เขาไม่คำตอบ
- ✓ 在路上我一邊哭一邊叫他，可是他沒有答應。
- ✓ Zài lù shàng wǒ yībiān kū yībiān jiào tā, kěshì tā méiyǒu dāying.
- ✓ ระหว่างทางฉันร้องไห้ไปพลาง เรียกเขาไปพลาง แต่เขาไม่ตอบ

ข้อผิดพลาดในประโยคที่ 2 เกิดจากการนำคำ 沒有 méiyǒu ไม่มี ซึ่งในบริบทนี้เป็นคำวิเศษณ์แสดงการปฏิเสธไปวางไว้หน้าคำนาม 答案 dá'àn คำตอบ จึงไม่สอดคล้องกับคุณสมบัติทางไวยากรณ์ของคำนาม กล่าวคือ คำนามไม่สามารถมีคำวิเศษณ์มาขยายได้ ดังนั้น *沒有答案 *méiyǒu dá'àn *ไม่คำตอบ จึงต้องแก้ไขด้วยการหาคำกริยาที่มีความหมายเดียวกับ 答案 dá'àn มาใช้แทน ซึ่งได้แก่คำกริยา 答應 dāying ตอบ จึงจะเป็นประโยคที่ถูกต้องตามหลักไวยากรณ์

ประโยคที่ 3

- * 在工業方面，人製造了機器以後，就能利用它來出產大量的產品。
- * Zài gōngyè fāngmiàn, rén zhìzào le jīqì yǐhòu, jiù néng liyòng tā lái chūchǎn dàliàng de chǎnpǐn.
- * ด้านอุตสาหกรรม หลังจากคนประดิษฐ์เครื่องจักรได้แล้ว ก็สามารถใช้ประโยชน์เครื่องจักรเพื่อ ผลิตภัณฑ์ผลผลิตจำนวนมาก
- ✓ 在工業方面，人製造了機器以後，就能利用它來生產大量的產品。
- ✓ Zài gōngyè fāngmiàn, rén zhìzào le jīqì yǐhòu, jiù néng liyòng tā lái shēngchǎn dàliàng de chǎnpǐn.
- ✓ ด้านอุตสาหกรรม หลังจากคนประดิษฐ์เครื่องจักรได้แล้ว ก็สามารถใช้ประโยชน์เครื่องจักรเพื่อผลิตผลผลิตจำนวนมาก

ข้อผิดพลาดในประโยคที่ 3 เกิดจากการนำคำนามมาทำหน้าที่เป็นคำสรรพนามโดยมีหน่วยกรรมตามหลัง ซึ่งคำนามในภาษาจีนไม่สามารถทำหน้าที่เช่นนี้ได้ (Zhū Déxī, 1997a: 23) ในประโยคนี้ได้นำคำนาม 出產 chūchǎn ผลิตภัณฑ์ มาวางไว้หน้าหน่วยกรรมของประโยค ดังนั้นเราจึงต้องแก้ไขโดยการเปลี่ยนจากคำนาม 出產 chūchǎn เป็นคำที่สามารถทำหน้าที่เป็นคำกริยาได้ซึ่งได้แก่คำสรรพนาม 生產 shēngchǎn ผลิต โดยมี 產品 chǎnpǐn ผลผลิต ทำหน้าที่เป็นหน่วยกรรมของประโยควางไว้หลังหน่วยกริยา

อย่างไรก็ตามมีข้อยกเว้นบางประการในไวยากรณ์ภาษาจีนสำหรับคำนามในการทำหน้าที่เป็นภาคแสดงในประโยค นั่นก็คือไม่ใช่ว่าคำนามทุกประเภทจะไม่สามารถทำหน้าที่เป็นภาคแสดงของประโยคได้ คำนามบางประเภทที่เรียกว่า ภาคแสดงที่มีคุณสมบัติเป็นคำนาม (體詞性謂語 tǐcíxìng wèiyǔ) สามารถทำหน้าที่เป็นภาคแสดงได้ โดยมีเงื่อนไข 3 ประการ (Zhū Déxī, 1977a: 102-103) คือ

1. คำนามและคำบอกเวลา สามารถทำหน้าที่เป็นภาคแสดงได้ เช่น 今天中秋節。
Jīntiān Zhōngqiūjié. วันนี้วันไหว้พระจันทร์ แต่มีเงื่อนไขที่สำคัญคือ จะต้องสามารถนำคำ 是 shì เป็น คือ (อ่านเสียงเบา) ที่ใช้ในข้อความบอกเล่า หรือ คำ 不是 bùshì ไม่ใช่ ที่ใช้ในข้อความปฏิเสธ มาวางไว้หน้าคำนาม หรือคำบอกเวลาได้ นอกจากนี้ยังสามารถใช้คำวิเศษณ์ 剛 gāng เพิ่งจะ 才 cái เพิ่งจะ 又 yòu อีก 都 dōu ล้วน 已經 yǐjīng แล้ว วางไว้หน้าคำนาม และเติมคำลงท้ายคำ 了 le ไว้ท้ายประโยคได้อีกด้วย ซึ่งสามารถสรุปเป็นเงื่อนไขได้ 2 ประการดังนี้

1) 主語 + 是/不是 + 體詞性謂語

ตัวอย่างเช่น

今天是中秋節。

Jīntiān shì Zhōngqiūjié.

วันนี้เป็นวันไหว้พระจันทร์

今天不是中秋節。

Jīntiān bù shì Zhōngqiūjié.

วันนี้ไม่ใช่วันไหว้พระจันทร์

2) 主語 + 剛、才、又、都、已經 + 體詞性謂語 + 了

ตัวอย่างเช่น

今天已經星期四了。
Jīntiān yǐjīng Xīngqīsi le.
วันนี้วันพฤหัสบดีแล้ว

今天剛星期五。
Jīntiān gāng Xīngqītiān.
วันนี้เพิ่งจะวันอาทิตย์

2. วลีที่เกิดจากโครงสร้างคำขยาย-คำหลัก (偏正結構 piānzhèng jiégòu) จะมีคุณสมบัติเป็นคำนาม และยังสามารถทำหน้าที่เป็นภาคแสดงของประโยคได้ วลีประเภทนี้มี 2 ลักษณะดังนี้

1) โครงสร้างที่นำคำนามหรือคำคุณศัพท์บอกคุณสมบัติ (性質形容詞 xìngzhì xíngróngcí) ที่ไม่มี 的 de ทำหน้าที่เป็นหน่วยขยายนามสามารถทำหน้าที่เป็นภาคแสดงของประโยคได้ ตัวอย่างเช่น

我廣東人。
Wǒ Guǎngdōng rén.
ฉันคนกวางตุ้ง

這個人急性子。
Zhègè rén jíxìngzi.
คนนี้ใจร้อน

อย่างไรหากภาคแสดงใช้คำคุณศัพท์บอกคุณสมบัติมาเป็นคำขยาย จะต้องไม่มี 的 de มาเชื่อมระหว่างคำขยายกับคำนาม แต่นิสิตมักเติมคำ 的 de ลงไประหว่างคำขยายและคำหลัก ทำให้วลีในโครงสร้างคำขยาย-คำหลัก ไม่สามารถทำหน้าที่เป็นภาคแสดงของประโยคได้ ตัวอย่างเช่น

✓ 這個孩子大眼睛。
✓ Zhègè háizi dà yǎnjīng.
✓ เด็กคนนี้ตาโต

ไม่มีคำว่า 的 de

* 這個孩子大的眼睛。
* Zhègè háizi dà de yǎnjīng.
* เด็กคนนี้ตาที่ใหญ่

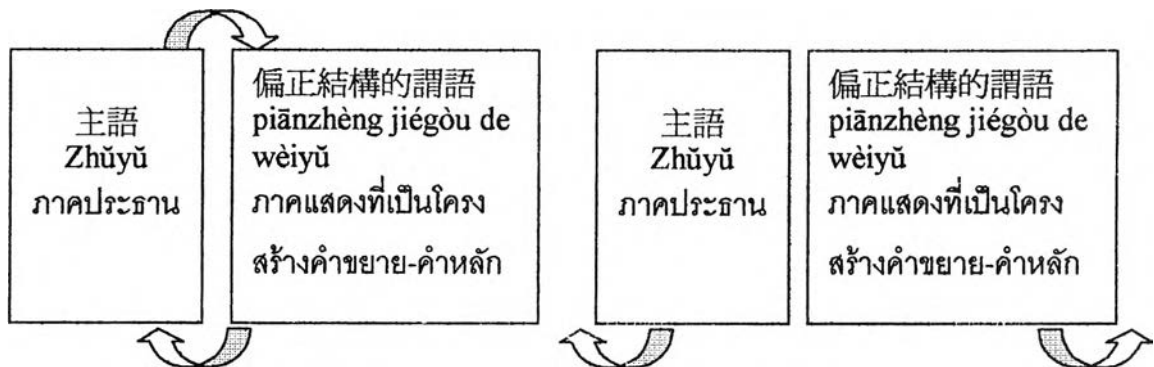
มีคำว่า 的 de

2) โครงสร้างที่ใช้คำคุณศัพท์บอกสภาพ ทำหน้าที่เป็นหน่วยขยายนาม โดยมี 的 de แทรก สามารถทำหน้าที่เป็นภาคแสดงของประโยคได้เช่นกัน ตัวอย่างเช่น

這個孩子太大的眼睛。
Zhège háizi dàdà de yǎnjīng.
เด็กคนนี้ตาโตโต

這個女人圓圓的臉。
Zhège nǚrén yuányuán de liǎn.
ผู้หญิงคนนี้หน้ากลมกลม

การใช้วลีที่เกิดจากโครงสร้างคำขยาย-คำหลักเป็นภาคแสดงนี้ จะใช้ได้เฉพาะกรณีที่ภาคแสดงนั้นแสดงถึงคุณสมบัติที่ไม่สามารถแยกออกจากประธานได้ กล่าวคือ ภาคแสดงจะต้องแสดงคุณสมบัติที่เกี่ยวข้องกับภาคประธานเท่านั้น ภาคประธานและภาคแสดงจะต้องมีคุณสมบัติที่เกี่ยวข้องกันดังภาพข้างล่างนี้

ตัวอย่างเช่น

- ✓ 這個男人白頭髮。
- ✓ Zhège nánrén bái tóufǎ.
- ✓ ผู้ชายคนนี้ผมขาว

ตัวอย่างเช่น

- * 這個男人漂亮帽子。
- * Zhège nánrén piàoliang màozi.
- * ผู้ชายคนนี้หมวกสวย

2. วลีที่มีโครงสร้าง จำนวนนับ+ลักษณะนาม+(นาม) เป็นวลีที่มีคุณสมบัติเป็นคำนามและมีคุณสมบัติเป็นภาคแสดงได้อีกด้วย ดังนั้นจึงสามารถทำหน้าที่เป็นภาคแสดงของประโยคได้ นอกจากนี้ยังสามารถนำคำวิเศษณ์มาขยายได้ รวมทั้งนำคำลงท้าย 了 le วางไว้ท้ายประโยคได้ดังนี้

主語 + 副詞 + 數量名結構 + 了
zhǔyǔ + fùcí + shùliàngmíng jiégòu + le
ประธาน + คำวิเศษณ์ + โครงสร้างจำนวนนับ-ลักษณะนาม-นาม + le

ตัวอย่างเช่น

每人兩本。
Měi rén liǎngběn.
คนละสองเล่ม

每人剛好兩本。
Měi rén gānghǎo liǎngběn.
คนละสองเล่มพอดี

他已經三十歲了。
Tā yǐjīng sān shí suì le.
เขาอายุสามสิบปีแล้ว

2.1.1.2 การนำคำนามไปใช้เป็นคำคุณศัพท์

ข้อผิดพลาดเช่นนี้เกิดจากการใช้คำนามในบริบทที่ควรจะใช้คำคุณศัพท์ ข้อผิดพลาดที่พบส่วนใหญ่เกิดจากนิสิตไม่สามารถแยกประเภทของคำนามและคำคุณศัพท์ได้จึงไม่สามารถชี้ชัดลงไปได้ว่าคำที่นำมาใช้คำใดจัดเป็นคำนาม คำใดจัดเป็นคำคุณศัพท์ ฉะนั้นนิสิตจึงควรทำความเข้าใจกับลักษณะพิเศษทางไวยากรณ์ที่แตกต่างกันระหว่างคำนามและคำคุณศัพท์ ตามตารางข้างล่างนี้ (Zhū Déxī, 1977a: 41, 55)

ตารางเปรียบเทียบลักษณะพิเศษทางไวยากรณ์ของคำนามและคำคุณศัพท์ในภาษาจีนกลาง

ลักษณะพิเศษทางไวยากรณ์ของคำนาม	ลักษณะพิเศษทางไวยากรณ์ของคำคุณศัพท์
1. สามารถนำจำนวนนับและลักษณนามมาขยายได้ ตัวอย่างเช่น <u>兩個人</u> <u>liǎnggè</u> rén คนสองคน <u>一碗飯</u> <u>yīwǎn</u> fàn ข้าวหนึ่งชาม	1. ไม่สามารถนำจำนวนนับและลักษณนามมาขยายได้ ตัวอย่างเช่น * <u>兩個小</u> * <u>liǎnggè</u> xiǎo * เล็กสองอัน * <u>一碗壞</u> * <u>yīwǎn</u> huài * เสียหนึ่งชาม
2. ไม่สามารถนำคำวิเศษณ์มาขยายได้ ตัวอย่างเช่น * <u>很人</u> * <u>hěnrén</u> * คนอย่างมาก * <u>不事情</u> * <u>bù</u> shìqíng * ไม่เรื่อง	2. สามารถนำคำวิเศษณ์แสดงระดับ เช่น <u>很</u> hěnrén มาก <u>非常</u> fēicháng เป็นพิเศษ <u>比較</u> bǐjiào ค่อนข้าง เป็นต้น และคำวิเศษณ์แสดงการปฏิเสธ <u>不</u> ไม่ <u>沒有</u> ไม่มี มาขยายได้ ตัวอย่างเช่น <u>很好看</u> <u>hěnrén</u> hǎokàn สวยมาก <u>不紅</u> <u>bù</u> hóng ไม่แดง

ตัวอย่างประโยคซึ่งมีข้อผิดพลาดที่เกิดจากการนำคำนามไปใช้เป็นคำคุณศัพท์ :

ประโยคที่ 4

- * 因為他是太氣節的人，所以沒人喜歡他。
- * Yīnwèi tā shì tài qìjié de rén, suǒyǐ méi rén xǐhuān ta.
- * เพราะว่าเขาเป็นคนที่ความทรงเงินไป ดังนั้นจึงไม่มีคนชอบเขา
- ✓ 因為他是有氣節的人，所以沒人喜歡他。
- ✓ Yīnwèi tā shì yǒu qìjié de rén, suǒyǐ méi rén xǐhuān ta.
- ✓ เพราะว่าเขาเป็นคนที่มีความทรงเง ดังนั้นจึงไม่มีคนชอบเขา

ประโยคที่ 5

- * 看的時候總是很樂趣。
- * kàn de shíhòu zǒngshì hěn lèqù.
- * ขณะที่ชมมักจะความสุขมาก
- ✓ 看的時候總是很快樂。
- ✓ kàn de shíhòu zǒngshì hěn kuàilè.
- ✓ ขณะที่ชมมักจะมีความสุขมาก

ประโยคที่ 6

- * 雲天宮殿給我留下很印象。
- * Yúntiān Gōngdiàn gěi wǒ liú xià hěn yìnxiàng.
- * พระที่นั่งวิมานเมฆสร้างความประทับใจมากให้กับฉัน
- ✓ 雲天宮殿給我留下很深的印象。
- ✓ Yúntiān Gōngdiàn gěi wǒ liú xià hěn shēn de yìnxiàng.
- ✓ พระที่นั่งวิมานเมฆสร้างความประทับใจที่ซาบซึ้งมากให้กับฉัน

ประโยคที่ 7

- * 南部人的像貌顯得不友愷。
- * Nánbù rén de xiàng mào xiǎn de bù yǒuqīng.
- * ลักษณะและหน้าตาของคนภาคใต้แสดงถึงไม่เป็นมิตรกับคนต่างถิ่น
- ✓ 南部人的像貌顯得不友好。
- ✓ Nánbù rén de xiàng mào xiǎn de bù yǒuhǎo.
- ✓ ลักษณะและหน้าตาของคนภาคใต้แสดงถึง(ความ)ไม่เป็นมิตรกับคนต่างถิ่น

ข้อผิดพลาดที่เกิดขึ้นในประโยคที่ 4 ที่ 5 และ 6 เกิดจากการนำคำ太 tài เกินไป และ 很 hěn มาก ซึ่งเป็นคำวิเศษณ์แสดงระดับมาวางไว้หน้าคำนาม จึงไม่สอดคล้องกับลักษณะพิเศษทางไวยากรณ์ของคำนาม ดังนั้นจึงควรแก้ไขข้อผิดพลาดในประโยคที่ 4 โดยการเติมคำกริยา有 yǒu มีเข้าไปในประโยค เพื่อให้คำนาม 氣節 qìjié ความทรนง ทำหน้าที่เป็นกรรมของคำกริยา有 yǒu มี ข้อผิดพลาดในประโยคที่ 5 แก้ไขโดยเปลี่ยนจากคำนาม 樂趣 lèqù ความสุข มาใช้คำคุณศัพท์ 快樂 kuàilè มีความสุข เพื่อทำหน้าที่เป็นภาคแสดงของประโยค และข้อผิดพลาดในประโยคที่ 6 สามารถแก้ไขโดยนำคำคุณศัพท์ 深 shēn ลึกซึ่ง เติมเข้าไปเพื่อทำให้เป็นโครงสร้างหน่วยขยาย-หน่วยหลัก (偏正結構 piānzhèng jiégòu) 深的印象 shēn de yìnxiàng ความประทับใจที่ลึกซึ้ง หลังจากนั้นจึงนำคำวิเศษณ์ 很 hěn มาก มาขยายคำนามที่มีคำคุณศัพท์ขยายอยู่ชั้นหนึ่งแล้ว

สำหรับข้อผิดพลาดที่เกิดขึ้นในประโยคที่ 7 เกิดจากการนำคำ不 bù ซึ่งเป็นคำวิเศษณ์แสดงการปฏิเสธมาวางไว้หน้าคำนาม 友情 yǒuqíng ความเป็นมิตร ดังนั้นจึงต้องเปลี่ยนมาใช้คำคุณศัพท์แทนคำนาม เนื่องจากคำคุณศัพท์สามารถขยายด้วยคำวิเศษณ์แสดงการปฏิเสธได้ กล่าวคือเปลี่ยนจากคำนาม 友情 yǒuqíng ความเป็นมิตร เป็นคำคุณศัพท์ 友好 yǒuhǎo เป็นมิตร

ประโยคที่ 8

- * 雖然耶拉是個很小的城市，但是它很特殊，和魅力。
- * Suīrán Yēlā shì ge hěn xiǎo de chéngshì, dànshì tā hěn tèshū, hé mèilì.
- * แม้ว่ายะลาเป็นเมืองที่เล็กมาก แต่ยะลาเป็นเมืองพิเศษ และเสน่ห์มาก
- ✓ 雖然耶拉是個很小的城市，但是它很特殊，有魅力。
- ✓ Suīrán Yēlā shì ge hěn xiǎo de chéngshì, dànshì tā hěn tèshū, yǒu mèilì.
- ✓ แม้ว่ายะลาเป็นเมืองที่เล็กมาก แต่ยะลาเป็นเมืองพิเศษ และมีเสน่ห์

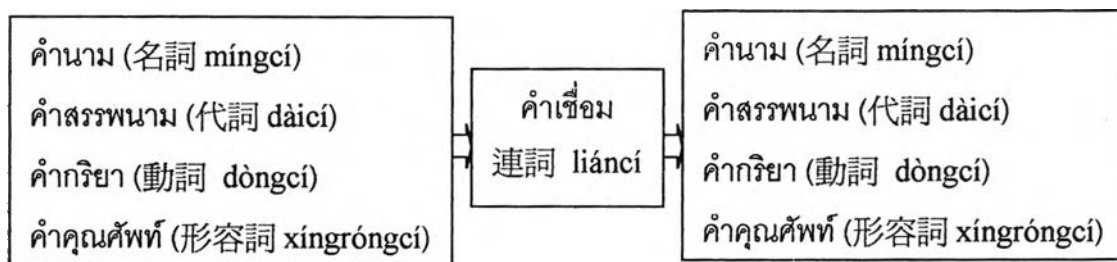
ประโยคที่ 9

- * 爺爺是個又黑，又高，又胖面的人。
- * Yéye shì ge yòu hēi, yòu gāo, yòu pàngmiàn de rén.
- * คุณปู่เป็นคนที่รูปร่างสูงใหญ่ ทั้งดำ ทั้งสูง ทั้งหน้าอ้วน
- ✓ 爺爺是個又黑，又高，又胖的人。
- ✓ Yéye shì ge yòu hēi, yòu gāo, yòu pàng de rén.
- ✓ คุณปู่เป็นคนที่รูปร่างสูงใหญ่ ทั้งดำ ทั้งสูง ทั้งอ้วน

ประโยคที่ 10

- * 爆竹聲又大聲又響亮。
 - * bàozhú shēng yòu dàshēng yòu xiǎngliàng.
 - * เสียงประทัดทั้งเสียงดัง ทั้งไพเราะ
- ✓ 爆竹聲又大又響亮。
 - ✓ bàozhú shēng yòu dà yòu xiǎngliàng.
 - ✓ เสียงประทัดทั้งดังทั้งไพเราะ

ข้อผิดพลาดในประโยคที่ 8 ที่ 9 และ 10 เกิดจากการใช้คำเชื่อม (連詞 liáncí) เชื่อมคำต่างระดับกัน คำเชื่อมส่วนใหญ่จะปรากฏอยู่ในโครงสร้างหน่วยนามคู่ขนานสองหน่วย (並列結構 bìngliè jiégòu) มีหน้าที่เชื่อมคำในระดับเดียวกัน โดยคำที่อยู่ด้านหน้าและด้านหลังตัวเชื่อมจะต้องเป็นคำประเภทเดียวกัน (Fáng Yùqīng, 1992: 79) ดังรูปภาพต่อไปนี้

หนึ่งคำเชื่อมแต่ละตัวจะใช้เชื่อมคำต่างกันออกไป เช่น คำเชื่อม 和 hé และ 跟 gēn กับ 與 yǔ และ กับ 及 jí รวมทั้ง...อีก ใช้เชื่อมคำที่มีคุณสมบัติเป็นคำนาม หรือสรรพนาม และคำเชื่อม 又...又 yòu...yòu ทั้ง...ทั้ง 也...也 yě...yě ก็...ก็ 而 ér และ 並且 bìngqiě อีกทั้ง ใช้เชื่อมคำที่มีคุณสมบัติเป็นคำกริยา หรือคำคุณศัพท์ที่ทำหน้าที่เป็นภาคแสดง

ข้อผิดพลาดในประโยคที่ 8 เกิดจากการใช้คำเชื่อม 和 hé และ เชื่อมคำต่างประเภทกัน ได้แก่ คำคุณศัพท์ 特殊 tèshū พิเศษ กับคำนาม 魅力 mèili เสน่ห์ ที่ไม่สามารถทำหน้าที่ภาคแสดงได้ ดังนั้นจึงต้องแก้ไขโดยเติมคำกริยา 有 yǒu มี เพื่อทำหน้าที่ภาคแสดงของประโยคและทำให้คำนาม 魅力 mèili กลายเป็นกรรมของหน่วยกริยา 有 yǒu สำหรับข้อผิดพลาดในประโยคที่ 9 และ 10 เกิดจากการใช้คำเชื่อม 又...又 yòu...yòu ทั้ง...ทั้ง เชื่อมคำคุณศัพท์กับคำนามได้แก่ 又黑, 又高, 又胖面 yòu hēi, yòu gāo, yòu pàngmiàn ทั้งดำ ทั้งสูง ทั้งหน้าอ้วน และ 又大聲又響亮

yòu dàshēng yòu xiǎngliàng ทั้งเสียงดังทั้งไพเราะ ตามลำดับ ฉะนั้นวิธีการแก้ไขข้อผิดพลาดจึงทำได้โดยตัดคำนาม 面 miàn หน้า และ 聲 shēng เสียง ทั้งไป คงไว้เพียงหน่วยขยายซึ่งเป็นคำคุณศัพท์ 胖 pàng อ้วน และ 大 dà ดั่ง จึงจะถูกต้อง นั่นคือ 又...又 yòu...yòu ทั้ง...ทั้ง ทำหน้าที่เชื่อมคำคุณศัพท์ที่เป็นคำระดับเดียวกัน

2.1.2 ข้อผิดพลาดในการใช้คำกริยา

การใช้คำกริยาส่วนใหญ่จะพบข้อผิดพลาดสองประการด้วยกัน คือ ประการที่หนึ่ง การนำคำกริยาไปใช้เป็นคำประเภทอื่น โดยนำคำกริยาไปใช้แทนคำอื่น ๆ ในบริบทที่ไม่สามารถใช้คำกริยาได้ และประการที่สอง การใช้คำกริยาผิดประเภทเนื่องจากคำกริยาในภาษาจีนมีความหลากหลายและมีความซับซ้อนในด้านวิธีการใช้ ทำให้นิสิตแยกไม่ออกกว่าเป็นคำกริยาประเภทใด จึงนำคำกริยาประเภทหนึ่งไปใช้แทนคำกริยาอีกประเภทหนึ่ง

ข้อผิดพลาดในการใช้คำกริยา แบ่งได้เป็น 6 กรณี คือ

2.1.2.1 การนำคำกริยาไปใช้เป็นคำนาม

2.1.2.2 การนำคำกริยาไปใช้เป็นคำคุณศัพท์

2.1.2.3 การนำคำสรรพนามกริยาไปใช้เป็นคำสรรพนามกริยา

2.1.2.4 การนำคำสรรพนามกริยาไปใช้เป็นคำสรรพนามกริยา

2.1.2.5 ข้อผิดพลาดในการใช้คำกริยาที่มีเป้าหมาย (對象 duìxiàng)

2.1.2.6 การนำคำกริยาที่เป็นคำแยกสมาน (離合詞 líhéci) ไปใช้เป็นคำสรรพนามกริยา

2.1.2.1 การนำคำกริยาไปใช้เป็นคำนาม

ข้อผิดพลาดเช่นนี้เกิดจากการใช้คำกริยาในบริบทที่ควรจะใช้คำนาม นอกจากนี้นิสิตยังนำคำกริยาไปใช้เป็นหน่วยกรรมตามหลังคำกริยาในประโยค หรือนำคำกริยาไปใช้เป็นคำนาม โดยเป็นหน่วยหลักในโครงสร้างหน่วยขยาย-หน่วยหลัก ตัวอย่างเช่น

ประโยคที่ 11

- * 雖然 離很遠，我們仍然是好朋友。
- * Suīrán lí hěn yuǎn，wǒmen réngrán shì hǎo péngyou.
- * ถึงแม้ว่า ห่างไกลมาก พวกเรายังคงเป็นเพื่อนสนิทกัน

- ✓ 雖然距離很遠，我們仍然是好朋友。
- ✓ Suīrán jùlí hěn yuǎn, wǒmen réngrán shì hǎo péngyou.
- ✓ ถึงแม้ว่าระยะทางจะห่างไกลกันมาก พวกเรายังคงเป็นเพื่อนสนิทกัน

ข้อผิดพลาดในประโยคที่ 11 เกิดจากการนำคำกริยา 離 lí ห่าง ใช้เป็นคำนามโดยใช้เป็นประธานของประโยค จึงต้องแก้ไขข้อผิดพลาดประโยคนี้โดยใช้คำนาม 距離 jùlí ระยะ(ทาง) มาเป็นประธานของประโยคแทน

ประโยคที่ 12

- * 這個題目她們有不同的回答。
 - * Zhègè tí mù tāmen yǒu bù tóng de huídá.
 - * ปัญหาข้อนี้พวกเขามีตอบที่ไม่เหมือนกัน
- ✓ 這個題目她們有不同的答案。
 - ✓ Zhègè tí mù tāmen yǒu bù tóng de dá'àn.
 - ✓ ปัญหาข้อนี้พวกเขามีคำตอบที่ไม่เหมือนกัน

ประโยคที่ 13

- * 一九九八年十二月，我在第十三屆亞運會上，擔任台灣撞球隊的帶隊。
 - * Yī jiǔ jiǔ bā nián Shí èr yuè, wǒ zài dì shí sān jiè Yáyùnhuì shàng, dānrèn Táiwān zhuāng qiúduì de dàidài.
 - * ปี 1998 เดือนธันวาคม ฉันอยู่ในเอเชียเกมส์ครั้งที่สิบสาม รับผิดชอบพาประเทศไต้หวันพบนำทีมของทีมบอล
- ✓ 一九九八年十二月，我在第十三屆亞運會上，擔任台灣撞球隊的領隊。
 - ✓ Yī jiǔ jiǔ bā nián Shí èr yuè, wǒ zài dì shí sān jiè Yáyùnhuì shàng, dānrèn Táiwān zhuāng qiúduì de lǐngdài.
 - ✓ ปี 1998 เดือนธันวาคม ฉันอยู่ในเอเชียเกมส์ครั้งที่สิบสาม รับผิดชอบพาประเทศไต้หวันพบผู้นำทีมของทีมบอล

ประโยคที่ 14

- * 黃豆有很多的用。
 - * Huángdòu yǒu hěnde duō de yòng.
 - * ถั่วเหลืองมีใช้มาก
- ✓ 黃豆有很多的功用。
 - ✓ Huángdòu yǒu hěnde duō de gōngyòng.
 - ✓ ถั่วเหลืองมีประโยชน์มาก

ข้อผิดพลาดในประโยคที่ 12 ที่ 13 และ 14 เกิดจากการนำคำกริยา 回答 huídá ตอบ 帶隊 dàidui นำทีม และ 用 yòng ใช้ มาใช้เป็นคำนามในโครงสร้างหน่วยขยาย-หน่วยหลัก คำกริยาเหล่านี้ไม่สามารถทำหน้าที่เป็นหน่วยหลักได้ ตามหลักไวยากรณ์ภาษาจีนคำที่สามารถใช้เป็นหน่วยหลักได้มีสองประเภท ได้แก่ คำนาม และคำคุณศัพท์ (Zhū Déxī, 1997a: 95) ประโยคที่ 12 ที่ 13 และ 14 ต้องการหน่วยหลักที่เป็นคำนาม เพื่อทำหน้าที่เป็นหน่วยกรรมของสกรรมกริยา 有 yǒu มี และ 撞 zhuāng พบ ดังนั้นจึงต้องเปลี่ยนคำกริยาเป็นคำนาม ในประโยคที่ 12 ต้องการสื่อความหมายถึงคำตอบของพวกเขา จึงเปลี่ยน 回答 huídá ตอบ เป็น 答案 dá'àn คำตอบ ประโยคที่ 13 ต้องการสื่อความหมายถึง ผู้นำทีม จึงเปลี่ยน 帶隊 dàidui นำทีม เป็น 領隊 lǐngduì ผู้นำทีม ประโยคที่ 14 ต้องการสื่อความหมายถึงประโยชน์ของตัวเหลือง จึงเปลี่ยน 用 yòng ใช้ เป็น 功用 gōngyòng ประโยชน์

ประโยคที่ 15

- * 我愛大城是因爲它有吸引。
- * Wǒ ài Dàchéng shì yīnwèi tā yǒu xīyǐn.
- * ฉันรักจังหวัดอยุธยา เป็นเพราะว่ามันมีดึงดูด

- ✓ 我愛大城是因爲它有吸引力。
- ✓ Wǒ ài Dàchéng shì yīnwèi tā yǒu xīyǐnli.
- ✓ ฉันรักจังหวัดอยุธยา เป็นเพราะว่ามันมีแรงดึงดูด

ประโยคที่ 16

- * 導遊帶我們去參觀全部廳房，還有解釋那些廳房過去是幹什麼用的。
- * Dǎoyóu dài wǒmen qù cānguān quán bù tīngfáng, hái yǒu jiěshì nàxiē tīngfáng guòqù shì gàn shénme yòng de.
- * มัคคุเทศก์พาพวกเราไปชมห้องโถงทั้งหมด ยังมีอธิบายห้องโถงเหล่านี้ในอดีตใช้ทำอะไร
- ✓ 導遊帶我們去參觀全部廳房，還解釋那些廳房過去是幹什麼用的。
- ✓ Dǎoyóu dài wǒmen qù cānguān quán bù tīngfáng, hái jiěshì nàxiē tīngfáng guòqù shì gàn shénme yòng de.
- ✓ มัคคุเทศก์พาพวกเราไปชมห้องโถงทั้งหมด ทั้งยังอธิบายว่าห้องโถงเหล่านี้ในอดีตใช้ทำอะไร

ประโยคที่ 17

- * 老師說要我們去參觀雲宮，使我有回憶起往事。
- * Lǎoshī shuō yào wǒmen qù cānguān Yúngōng, shǐ wǒ yǒu huíyì qǐ wǎngshì.

- * ฉันได้ยินคุณครูบอกว่าจะให้พวกเราไปชมพระที่นั่งวิมานเมฆ เลยทำให้ฉันมีรำลึกถึงเรื่องราวในอดีตขึ้นมา
- ✓ 老師說要我們去參觀雲宮，使我回憶起往事。
- ✓ Lǎoshī shuō yào wǒmen qù cānguān Yúngōng, shǐ wǒ huíyì qǐ wǎngshì.
- ✓ ฉันได้ยินคุณครูบอกว่าจะให้พวกเราไปชมพระที่นั่งวิมานเมฆ เลยทำให้ฉันรำลึกถึงเรื่องราวในอดีตขึ้นมา

ประโยคที่ 18

- * 因為他有感冒了，所以他要洗熱水澡。
- * Yīnwèi tā yǒu gǎnmào le, suǒyǐ tā yào xǐ rè shuǐ zǎo.
- * เพราะว่าเขามีเป็นหวัดแล้ว ดังนั้นเขาจึงต้องอาบน้ำร้อน
- ✓ 因為他感冒了，所以他要洗熱水澡。
- ✓ Yīnwèi tā gǎnmào le, suǒyǐ tā yào xǐ rè shuǐ zǎo.
- ✓ เพราะว่าเขาเป็นหวัดแล้ว ดังนั้นเขาจึงต้องอาบน้ำร้อน

ประโยคที่ 19

- * 我想下棋使人思想有集中。
- * Wǒ xiǎng xià qí shǐ rén sīxiǎng yǒu jízhōng.
- * ฉันคิดว่าการเล่นหมากรุกทำให้ความคิดของคนเรามีไม่ออกแวก
- ✓ 我想下棋使人思想集中。
- ✓ Wǒ xiǎng xià qí shǐ rén sīxiǎng jízhōng.
- ✓ ฉันคิดว่าการเล่นหมากรุกทำให้ความคิดของคนเราไม่ออกแวก

ข้อผิดพลาดในประโยคที่ 15 16 17 18 และ 19 เกิดจากการนำคำกริยาไปใช้เป็นคำนามโดยนำไปใช้เป็นหน่วยกรรมของสรรพนามกริยา ซึ่งไม่สอดคล้องกับหลักไวยากรณ์ภาษาจีน ในภาษาจีนคำกริยาทำหน้าที่เป็นภาคแสดง แสดงการกระทำของภาคประธานเท่านั้น (Zhū Déxī, 1997a: 95) ดังนั้นวิธีการแก้ไขข้อผิดพลาดจึงทำได้สองวิธีได้แก่ วิธีที่หนึ่ง คงคำสรรพนามกริยา 有 yǒu มี หลังจากนั้นจึงเปลี่ยนคำกริยา เป็นคำนาม เช่นประโยคที่ 15 ต้องการสื่อความหมายว่า “จังหวัดอยุธยามีแรงดึงดูดจึงทำให้ฉันรักจังหวัดอยุธยา” คำกริยา 吸引 xīyīn ดึงดูด ไม่สามารถทำหน้าที่เป็นหน่วยกรรมของคำกริยา 有 yǒu มี ได้ ดังนั้นจึงต้องหาคำนามเพื่อมาทำหน้าที่เป็นหน่วยกรรม ได้แก่ คำว่า 吸引力 xīyīnlì แรงดึงดูด ซึ่งสอดคล้องกับความหมายที่ประโยคเดิมต้องการสื่อ วิธีที่สองในการแก้ไขข้อผิดพลาดได้แก่ ตัดคำสรรพนามกริยา 有 yǒu มี ทิ้งไป เพื่อทำให้คำกริยาที่ใช้เป็นหน่วยกรรมในครั้งแรก เปลี่ยนเป็นภาคแสดงของประโยค เช่นประโยคที่ 16 17 18 และ 19 ตัดคำสรรพนามกริยา 有 yǒu มี

คงเหลือไว้เพียงคำกริยาที่สามารถเป็นภาคแสดงของประโยค ได้แก่ 解釋 jiěshì อธิบาย 回憶 huíyì
รำลึกถึง 感冒 gǎnmào เป็นไข้หวัด และ 集中 jízhōng ไม่ออกแนว

ประโยคที่ 20

- * 我每個學期差不多所有的學都是漢語。
- * Wǒ měigè xuéqī chàbùduō suǒyǒude xué dōu shì Hànyǔ.
- * แต่ละภาคการศึกษาของฉันเรียนที่มีล้วนเป็นภาษาจีนทั้งหมด
- ✓ 我每個學期差不多所有的課程都是漢語。
- ✓ Wǒ měigè xuéqī chàbùduō suǒyǒude kèchéng dōu shì Hànyǔ.
- ✓ แต่ละภาคการศึกษาของฉันวิชาที่มีล้วนเป็นภาษาจีนทั้งหมด

ข้อผิดพลาดในประโยคที่ 20 เกิดจากการนำคำกริยา 學 xué เรียน มาใช้กับคำคุณศัพท์
所有 suǒyǒu ที่มี ซึ่งไม่สามารถใช้ร่วมกับคำกริยาในภาษาจีนได้ เนื่องจาก 所有 suǒyǒu จะต้องใช้
ร่วมกับคำนามโดยทำหน้าที่ขยายคำนามนั้น ดังโครงสร้างนี้ 所有 suǒyǒu + (的) de + 名詞
míngcí มีเพียงคำ 所 suǒ ที่สามารถใช้ร่วมกับคำกริยาได้ (Lǚ Shūxiāng, 1979: 520,522) ดังนั้น
การแก้ไขข้อผิดพลาดนี้จึงต้องเปลี่ยนคำกริยา 學 xué เรียน เป็นคำนาม 課程 kèchéng วิชา

2.1.2.2 การนำคำกริยาไปใช้เป็นคำคุณศัพท์

ข้อผิดพลาดเช่นนี้เกิดจากการใช้คำกริยาในบริบทที่ควรจะใช้คำคุณศัพท์ เนื่องจากนิสิตไม่
สามารถวิเคราะห์ได้ว่าคำที่ใช้เป็นคำกริยาหรือคำคุณศัพท์ เพื่อให้ นิสิตสามารถใช้คำได้ถูกต้อง นิสิตจึง
ควรทำความเข้าใจกับเกณฑ์ที่ใช้แยกความแตกต่างของคำทั้งสองประเภทนี้

ภาคแสดงในหลักไวยากรณ์ภาษาจีนประกอบด้วยคำกริยาและคำคุณศัพท์ เกณฑ์ที่ใช้แยก
ความแตกต่างของคำกริยา และคำคุณศัพท์ (Zhū Déxī, 1997a: 55) ได้แก่

- 1) หน้าภาคแสดงสามารถนำหรือไม่นำ 很 hěn มาก มาขยายได้
- 2) หลังภาคแสดงสามารถตามหรือไม่ตามมาด้วยหน่วยกรรม

จากเกณฑ์ทั้งสองดังกล่าวเราสามารถแยกประเภทของภาคแสดงได้ดังนี้

ขยาย/ไม่ขยายด้วย 很 hěn มาก	ตาม/ไม่ตาม ด้วยกรรม	ประเภทของภาคแสดง	ตัวอย่างคำ
+	+	คำกริยา (สกรรมกริยา)	怕 pà กลัว 同意 tóngyi เห็นด้วย 懷疑 huáiyí สงสัย
-	+	คำกริยา (สกรรมกริยา)	唱 chàng ร้อง 買 mǎi ซื้อ 分析 fēnxī วิเคราะห์
-	-	คำกริยา (อกรรมกริยา)	病 bìng ป่วย 醒 xǐng ตื่น 休息 xiūxi พักผ่อน
+	-	คำคุณศัพท์	大 dà ใหญ่ 遠 yuǎn ไกล 漂亮 piàoliang สวยงาม

ข้อผิดพลาดที่พบในการนำคำกริยาไปใช้เป็นคำคุณศัพท์ได้แก่ การนำคำกริยาไปใช้เป็นคำคุณศัพท์ขยายคำนามในโครงสร้างหน่วยขยาย-หน่วยหลัก ตัวอย่างเช่น

ประโยคที่ 21

- * 黃豆是**很有蛋白質**的植物，也含有優質的脂肪酸。
- * Huángdòu shì **hěn yǒu dàn bái zhì** de zhíwù, yě hányǒu yōuzhì de zhīfāngsuān.
- * ถั่วเหลืองเป็นพืชที่**มีมากสารโปรตีน** และยังมีกรดไขมันชนิดดี

- ✓ 黃豆是**有豐富蛋白質**的植物，也含有優質的脂肪酸。
- ✓ Huángdòu shì **yǒu fēngfù dàn bái zhì** de zhíwù, yě hányǒu yōuzhì de zhīfāngsuān.
- ✓ ถั่วเหลืองเป็นพืชที่**มีสารโปรตีนที่อุดมสมบูรณ์** และยังมีกรดไขมันชนิดดี

ข้อผิดพลาดในประโยคที่ 21 เกิดจากการนำคำวิเศษณ์ 很 hěn มาก มาขยายคำกริยา 有 yǒu มี โดยปกติถ้าคำที่ตามหลังคำ 有 yǒu เป็นคำที่เกี่ยวกับความรู้ ความสามารถ อารมณ์ ความรู้สึกของมนุษย์จะสามารถนำคำวิเศษณ์ 很 hěn มาก มาขยายได้ เช่น 很有經驗 hěn yǒu jīngyàn มีประสบการณ์มาก 很有能力 hěn yǒu nénglì มีความสามารถมาก แต่ในกรณีอื่น ๆ นอกจากนี้จะไม่สามารถนำคำวิเศษณ์มาขยายได้ เช่น *很有書 *hěn yǒu shū *มีหนังสือมาก ดังนั้นจึงต้องตัดคำวิเศษณ์ 很 hěn มาก ทิ้งไป และหาคำมาขยาย 蛋白質 dàn bái zhì สารโปรตีน แทนคำ 很 hěn ประโยคนี้ต้องการสื่อความหมายว่า ถั่วเหลืองมีสารโปรตีนมาก ดังนั้นจึงใช้คำคุณศัพท์ 豐富 fēngfù มาก อุดมสมบูรณ์มาขยายไว้หน้าคำ 蛋白質 dàn bái zhì สารโปรตีน

ประโยคที่ 22

- * 好的文章，除了語言要易懂，還要有符合的語法。
- * Hǎo de wénzhāng, chúle yǔyán yào yì dǒng, hái yào yǒu fúhé de yǔfǎ.
- * บทความที่ดีนอกจากภาษาต้องอ่านง่ายแล้ว ยังต้องมีหลักภาษาที่ถูกต้องด้วย
- ✓ 好的文章，除了語言要易懂，還要符合語法。
- ✓ Hǎo de wénzhāng, chúle yǔyán yào yì dǒng, hái yào fúhé yǔfǎ.
- ✓ บทความที่ดีนอกจากภาษาต้องอ่านง่ายแล้ว ยังต้องถูกต้องตามหลักภาษาด้วย

ข้อผิดพลาดในประโยคที่ 22 เกิดจากนิสิตแปลตรงตัวจากภาษาไทยเป็นภาษาจีนจึงนำคำสรรพนามไปใช้เป็นคำคุณศัพท์ในโครงสร้างหน่วยขยาย-หน่วยหลัก คือนำคำสรรพนาม 符合 fúhé ถูกต้อง มาใช้เป็นคำคุณศัพท์ขยายหน่วยหลัก 語法 yǔfǎ ไวยากรณ์ ประโยคนี้ต้องการสื่อความหมายว่าบทความที่ดีจะต้องเป็นภาษาที่ถูกต้องตามหลักภาษา ดังนั้นวิธีแก้ไขข้อผิดพลาดจึงต้องตัดคำกริยา 有 yǒu มี ทิ้งไป เพื่อให้ 符合 fúhé ถูกต้อง เปลี่ยนหน้าที่เป็นภาคแสดงของประโยค และตัด 的 de ทิ้งไป เพื่อให้ 語法 yǔfǎ ไวยากรณ์ เปลี่ยนหน้าที่จากหน่วยหลักที่ขยายด้วย 符合 fúhé ถูกต้อง เป็นหน่วยกรรมของสรรพนาม 符合 fúhé ถูกต้อง

2.1.2.3 การนำคำสรรพนามไปใช้เป็นคำอกรรมกริยา

การนำคำสรรพนามไปใช้เป็นคำอกรรมกริยาเป็นข้อผิดพลาดที่เนื่องมาจากการใช้คำสรรพนามในบริบทที่ต้องใช้คำอกรรมกริยา ข้อผิดพลาดที่พบเกิดจากนิสิตใช้คำสรรพนามโดยไม่มีกรรมตามหลังคำกริยา จึงทำให้ประโยคนั้นขาดหน่วยกรรม กลายเป็นประโยคไม่สมบูรณ์ ตัวอย่างเช่น

ประโยคที่ 23

- * 他那個人很用功，一面學習一面工作，我真崇拜。
- * Tā nàgè rén hěn yònggōng, yīmiàn xuéxí yīmiàn gōngzuò, wǒ zhēn chóngbài.
- * เขาคณนั้นขยันมาก เรียนไปด้วย ทำงานไปด้วย ฉันเลื่อมใสจริงๆ
- ✓ 他那個人很用功，一面學習一面工作，我真崇拜他。
- ✓ Tā nàgè rén hěn yònggōng, yīmiàn xuéxí yīmiàn gōngzuò, wǒ zhēn chóngbài tā.
- ✓ เขาคณนั้นขยันมาก เรียนไปด้วย ทำงานไปด้วย ฉันเลื่อมใสเขาจริงๆ

ประโยคที่ 24

- * 國家不分配。

- * Guójiā bù fēnpèi.
- * ประเทศนี้ไม่แบ่ง
- ✓ 國家不分配工作。
- ✓ Guójiā bù fēnpèi gōngzuò.
- ✓ ประเทศนี้ไม่แบ่งงานกัน

ประโยคที่ 25

- * 你怎麼那麼相信，讓他欺騙了你。
- * Nǐ zěnmě nàme xiāngxìn, ràng tā qīpiàn le nǐ.
- * คุณทำไมเชื่อใจอย่างนั้น ปล่อยให้เขาหลอกคุณได้
- ✓ 你怎麼那麼相信他，讓他欺騙了你。
- ✓ Nǐ zěnmě nàme xiāngxìn tā, ràng tā qīpiàn le nǐ
- ✓ คุณทำไมเชื่อใจเขาอย่างนั้น ปล่อยให้เขาหลอกคุณได้

ข้อผิดพลาดในประโยคที่ 23 24 และ 25 เกิดจากการนำคำกริยา 崇拜 chóngbài เลื่อมใส 分配 fēnpèi แบ่ง และ 相信 xiāngxìn เชื่อใจ ซึ่งเป็นคำสรรพนามกริยาที่ต้องการกรรมมารับ มาใช้ในประโยคเหล่านี้โดยขาดกรรม เนื่องจากนิสิตแปลตรงตัวจากภาษาไทยเป็นภาษาจีน ในภาษาไทยสามารถพูดโดยไม่ต้องมีหน่วยกรรมตามหลังคำกริยาได้ เช่น เขาฟุ่มเฟือย แต่ในภาษาจีนจะพูดลักษณะนี้ไม่ได้ กล่าวคือจะต้องมีกรรมหลังคำกริยา เช่น 他浪費錢。Tā làngfèi qián. เขาใช้เงิน ฟุ่มเฟือย ดังนั้นจึงต้องแก้ไขโดยนำ 他 tā เขา 工作 gōngzuò งาน และ 他 tā เขา มาเป็นกรรมของคำกริยาในประโยคที่ 23 24 และ 25 ตามลำดับ เพื่อให้ประโยคสมบูรณ์

2.1.2.4 การนำคำอกรรมกริยาไปใช้เป็นคำสรรพนามกริยา

การนำคำอกรรมกริยาไปใช้เป็นคำสรรพนามกริยา เป็นข้อผิดพลาดที่เนื่องมาจากการใช้คำอกรรมกริยาในบริบทที่ต้องใช้คำสรรพนามกริยา ข้อผิดพลาดที่พบเกิดจากนิสิตใช้คำอกรรมกริยาโดยมีกรรมตามหลัง ซึ่งไม่สอดคล้องกับหลักไวยากรณ์ภาษาจีนที่ว่า คำอกรรมกริยาเป็นกริยาที่ไม่ต้องมีกรรมตามหลัง ตัวอย่างเช่น

ประโยคที่ 26

- * 澳洲的氣候條件適合生存袋鼠。
- * Àozhōu de qìhòu tiáojiàn shìhé shēngcún dàishǔ.
- * สภาพภูมิอากาศของออสเตรเลียเหมาะที่จะดำรงชีวิตจึงใจ

- ✓ 澳洲的氣候條件適合袋鼠生存。
- ✓ Àozhōu de qìhòu tiáojiàn shìhé dàishǔ shēngcún.
- ✓ สภาพภูมิอากาศของออสเตรเลียเหมาะสำหรับจิตใจที่จะดำรงชีวิต
ประโยคที่ 27

- * 這一年多，他進步他的商務。
- * Zhè yīnián duō, tā jìnbù tā de shāngwù.
- * หนึ่งปีกว่านี้ เขก้าวหน้าธุรกิจของเขา
- ✓ 這一年多，他的商務進步得很快。
- ✓ Zhè yīnián duō, tā de shāngwù jìnbù de hěn kuài.
- ✓ หนึ่งปีกว่านี้ ธุรกิจของเขาก้าวหน้าอย่างรวดเร็ว

ข้อผิดพลาดในประโยคที่ 26 และ 27 เกิดจากการนำคำกรรรมกริยา 生存 shēngcún ดำรงชีวิต และ 進步 jìnbù ก้าวหน้า มาใช้เป็นคำสรรกรมกริยาโดยมีกรรมตามหลัง ทำให้ประโยคผิดหลักไวยากรณ์ภาษาจีน ดังนั้นจึงต้องแก้ไขประโยคโดยนำกรรม 袋鼠 dàishǔ จิงใจ และ 商務 shāngwù ธุรกิจ วางไว้หน้าคำกรรรมกริยา ให้เป็นโครงสร้างประธาน-ภาคแสดง จึงจะทำให้ประโยคมีความหมายสมบูรณ์ และถูกต้องตามหลักไวยากรณ์ภาษาจีน สำหรับในประโยคที่ 27 ต้องการสื่อความหมายว่าธุรกิจก้าวหน้าอย่างรวดเร็วภายในหนึ่งปีกว่าๆ ดังนั้นจึงต้องนำส่วนเสริม 得很快 de hěn kuài อย่างรวดเร็ว วางไว้หลังกริยา 進步 jìnbù ก้าวหน้า

2.1.2.5 ข้อผิดพลาดในการใช้คำกริยาที่มีเป้าหมายของการกระทำ

คำกริยาที่มีเป้าหมาย (對象 duìxiàng) ของการกระทำคือ คำกริยาที่นำคำบุพบท และเป้าหมายของการกระทำวางไว้หน้าคำกริยา ทำหน้าที่เป็นหน่วยขยายกริยา (狀語) แสดงถึงเป้าหมายของคำกริยา ซึ่งสามารถอธิบายให้ชัดเจนได้ด้วยโครงสร้างประโยคดังนี้

主語	介詞	對象	動詞	賓語 ³				
zhǔyǔ	+	jiècí	+	duìxiàng	+	dòngcí	+	bīnyǔ
ประธาน		คำบุพบท		เป้าหมาย		คำกริยา		กรรม

เช่น

³ กรรมของคำกริยาในโครงสร้างนี้อาจจะมีหรือไม่มีก็ได้ขึ้นอยู่กับว่าคำกริยาที่ใช้เป็นประเภทใด ถ้ากริยาที่ใช้เป็นสรรกรมกริยาต้องมีกรรมตามหลัง ถ้ากริยาที่ใช้เป็นอกรรมกริยาก็ไม่ต้องมีกรรมตามหลัง

我沒跟他們見面。
Wǒ méi gēn tāmen jiànmiàn.
ฉันไม่ได้พบกับพวกเขา

他替媽媽買菜。
Tā tì māma mǎi cài.
เขาซื้อกับข้าวแทนคุณแม่

ข้อผิดพลาดในการใช้คำกริยาที่มีเป้าหมาย แบ่งได้เป็น 2 ประเภท ดังนี้

2.1.2.5.1 การนำคำกริยาที่มีเป้าหมายไปใช้เป็นคำสรรกรมกริยา

2.1.2.5.2 การนำคำสรรกรมกริยาไปใช้เป็นคำกริยาที่มีเป้าหมาย

2.1.2.5.1 การนำคำกริยาที่มีเป้าหมายไปใช้เป็นคำสรรกรมกริยา

การนำคำกริยาที่มีเป้าหมายไปใช้เป็นคำสรรกรมกริยา คือ การนำเป้าหมายของกริยา ได้แก่ คนหรือสิ่งที่เป็นเป้าหมาย มาใช้เป็นกรรมของคำกริยา เนื่องจากนิสิตเข้าใจว่าคำกริยาคำนั้นเป็นคำสรรกรมกริยา ตัวอย่างเช่น

ประโยคที่ 28

- * 我們的態度已經表示過他了。
- * Wǒmen de tàidù yǐjīng biǎoshìguo tā le.
- * ท่าทางของพวกเราได้เคยแสดงออกเขารับรู้แล้ว
- ✓ 我們的態度已經對他表示過了。
- ✓ Wǒmen de tàidù yǐjīng duì tā biǎoshìguo le.
- ✓ ท่าทางของพวกเราได้เคยแสดงออกให้เขารับรู้แล้ว

ประโยคที่ 29

- * 我們很有興趣這些博物館。
- * Wǒmēn hěn yǒu xìngqù zhèxiē bówùguǎn.
- * พวกเราสนใจพิพิธภัณฑ์เหล่านี้มาก
- ✓ 我們對這些博物館很有興趣。
- ✓ Wǒmēn duì zhèxiē bówùguǎn hěn yǒu xìngqù.
- ✓ พวกเราสนใจพิพิธภัณฑ์เหล่านี้มาก

ประโยคที่ 30

- * 我覺得這次參觀雲宮，知道得更多泰國的歷史。
- * Wǒ juéde zhècì cānguān Yúngōng, zhīdào de gèng duō Tàiguó de lìshǐ.
- * ฉันรู้สึกว่าการไปชมพระที่นั่งวิมานเมฆครั้งนี้ ทำให้รู้ประวัติศาสตร์ของประเทศไทยมากยิ่งขึ้น
- ✓ 我覺得這次參觀雲宮，對泰國的歷史知道得更多。
- ✓ Wǒ juéde zhècì cānguān Yúngōng, duì Tàiguó de lìshǐ zhīdào de gèng duō.
- ✓ ฉันรู้สึกว่าการไปชมพระที่นั่งวิมานเมฆครั้งนี้ ทำให้รู้ประวัติศาสตร์ของประเทศไทยมากยิ่งขึ้น

ประโยคที่ 31

- * 雖然我微笑他，可是他沒反映。
- * Suīrán wǒ wēixiào tā, kěshì tā méi fǎnyìng.
- * แม้ว่าฉันยิ้มเขา แต่เขาไม่มีปฏิกิริยา(โต้)ตอบ
- ✓ 雖然我對他微笑，可是他沒反映。
- ✓ Suīrán wǒ duì tā wēixiào, kěshì tā méi fǎnyìng.
- ✓ แม้ว่าฉันยิ้มให้เขา แต่เขาไม่มีปฏิกิริยา(โต้)ตอบ

ประโยคที่ 32

- * 誰讓老師生氣，趕快去說個抱歉她。
- * Shéi ràng lǎoshī shēngqì, gǎnkuài qù shuō gè bàoqiàn tā.
- * ใครทำให้คุณครูโกรธ รีบไปกล่าวคำขอโทษท่าน
- ✓ 誰讓老師生氣，趕快去向她說個抱歉。
- ✓ Shéi ràng lǎoshī shēngqì, gǎnkuài qù xiàng tā shuō gè bàoqiàn.
- ✓ ใครทำให้คุณครูโกรธ รีบไปกล่าวคำขอโทษกับท่าน

ประโยคที่ 33

- * 我祈禱四面佛希望保佑大家事業成功。
- * Wǒ qídǎo sìmiàn fó xīwàng bǎoyòu dàjiā shìyè chénggōng.
- * ฉันอธิษฐานพระพรหมสี่หน้า ขอให้คุ้มครองธุรกิจของทุกคนให้ประสบความสำเร็จ
- ✓ 我向四面佛祈禱希望保佑大家事業成功。
- ✓ Wǒ xiàng sìmiàn fó qídǎo xīwàng bǎoyòu dàjiā shìyè chénggōng.
- ✓ ฉันอธิษฐานกับพระพรหมสี่หน้า ขอให้คุ้มครองธุรกิจของทุกคนให้ประสบความสำเร็จ

ประโยคที่ 34

- * 室裏有導遊介紹我們。

* Shì lǐ yǒu dǎoyóu jièshào wǒmen.

* ในห้องมีมัคคุเทศก์ แนะนำพวกเรา

✓ 室裏有導遊給我們介紹。

✓ Shì lǐ yǒu dǎoyóu gěi wǒmen jièshào.

✓ ในห้องมีมัคคุเทศก์ แนะนำให้กับพวกเรา

ประโยคที่ 35

* 我可以接洽他。

* Wǒ kěyǐ jiēqià tā.

* ฉันติดต่อเขาได้

✓ 我可以和他接洽。

✓ Wǒ kěyǐ hé tā jiēqià.

✓ ฉันติดต่อกับเขาได้

ข้อผิดพลาดในประโยคที่ 28 29 30 31 32 33 34 และ 35 เกิดจากนิสิตนำคำกริยาในภาษาจีนและภาษาไทยมาแปลตรงตัวจากภาษาไทยเป็นภาษาจีนโดยมิได้ระวังถึงความแตกต่างของลักษณะและวิธีการใช้คำกริยาของทั้งสองภาษา ดังนั้นประโยคที่ได้จากการแปลตรงตัวจึงทำให้เกิดข้อผิดพลาดทางภาษาได้ง่าย เช่น การใช้คำกริยาที่มีเป้าหมายในภาษาจีนไม่เป็นแล้วใช้เป็นเหมือนคำสรรพนามกริยาในภาษาไทย นิสิตมักจะคิดว่าคำกริยาที่มีเป้าหมายในภาษาจีนมีวิธีการใช้เหมือนกับคำสรรพนามกริยาในภาษาไทย โดยนำเป้าหมายของคำกริยามาทำหน้าที่เป็นกรรมวางไว้หลังกริยาซึ่งไม่สอดคล้องกับหลักไวยากรณ์ภาษาจีน กล่าวคือเป้าหมายของคำกริยาต้องเป็นบุพบททำหน้าที่เป็นส่วนขยายของกริยาเท่านั้นไม่สามารถเป็นหน่วยกรรมของคำกริยาได้ ดังนั้นวิธีการแก้ไขประโยคให้ถูกต้องตามโครงสร้างและวิธีการใช้คำกริยาที่มีเป้าหมายจึงทำได้โดยนำเป้าหมายของคำกริยาวางไว้หน้าคำกริยา นอกจากนี้คำกริยาที่มีเป้าหมายเป็นคำกริยาที่ต้องใช้คู่กับคำบุพบทต่างๆ จึงต้องเลือกใช้คำบุพบทที่ถูกต้อง โดยพิจารณาการใช้บุพบทให้เหมาะสมกับคำกริยาเป็นหลักสำคัญ ดังนี้ คำกริยา 表示 biǎoshì แสดงออก 有興趣 yǒu xìngqù สนใจ 知道 zhīdào รู้ 微笑 wēixiào ยิ้ม ใช้กับคำบุพบท 對 duì กับ คำกริยา 說個抱歉 shuō gè bàoqiàn กล่าวคำขอโทษ และ 祈禱 qídǎo อธิษฐาน ใช้กับคำบุพบท 向 xiàng กับ คำกริยา 介紹 jièshào แนะนำ ใช้กับคำบุพบท 給 gěi ให้ และคำกริยา 接洽 jiēqià ติดต่อกับ ใช้กับคำบุพบท 和 hé กับ

2.1.2.5.2 นำคำสรรกรมกริยาไปใช้เป็นคำกริยาที่มีเป้าหมาย

การนำคำสรรกรมกริยาไปใช้เป็นคำกริยาที่มีเป้าหมายคือ การนำกรรมของคำสรรกรมกริยาไปเปลี่ยนหน้าที่เป็นเป้าหมายของคำกริยาโดยวางไว้หน้าคำกริยา เนื่องจากนิสิตเข้าใจว่าคำกริยานั้นเป็นคำกริยาที่มีเป้าหมาย ตัวอย่างเช่น

ประโยคที่ 36

- * 我自己也跟她的看法同意。
- * Wǒ zìjǐ yě gēn tā de kànfǎ tóngyì.
- * ตัวฉันเองก็เห็นด้วยกับความคิดของเขา
- ✓ 我自己也同意她的看法。
- ✓ Wǒ zìjǐ yě tóngyì tā de kànfǎ.
- ✓ ตัวฉันเองก็เห็นด้วยกับความคิดของเขา

ประโยคที่ 37

- * 毛澤東的軍隊用閃電式的方法對政府軍攻打。
- * Máo Zédōng de jūnduì yòng shǎndiànshì de fāngfǎ duì zhèngfǔjūn gōngdǎ.
- * ทหารเหมาเจ๋อตุงใช้วิธีโจมตีกับทหารรัฐบาลแบบสายฟ้าแลบ
- ✓ 毛澤東的軍隊用閃電式的方法攻打政府軍。
- ✓ Máo Zédōng de jūnduì yòng shǎndiànshì de fāngfǎ gōngdǎ zhèngfǔjūn.
- ✓ ทหารเหมาเจ๋อตุงใช้วิธีโจมตีทหารรัฐบาลแบบสายฟ้าแลบ

ประโยคที่ 38

- * 我不知道為什麼父母要對這個節目重視。
- * Wǒ bù zhīdào wèishénme fùmǔ yào duì zhège jiémù zhòngshì.
- * ฉันไม่ทราบว่าจะทำไมพ่อและแม่ต้องให้ความสำคัญต่อรายการนี้
- ✓ 我不知道為什麼父母要重視這個節目。
- ✓ Wǒ bù zhīdào wèishénme fùmǔ yào zhòngshì zhège jiémù.
- ✓ ฉันไม่ทราบว่าจะทำไมพ่อและแม่ต้องให้ความสำคัญกับรายการนี้

ประโยคที่ 39

- * 我對他很感謝。
- * Wǒ duì tā hěn gǎnxiè.

- * ฉันรู้สึกขอบคุณกับเขามาก
- ✓ 我很感謝他。
- ✓ Wǒ hěn gǎnxiè tā.
- ✓ ฉันรู้สึกขอบคุณเขามาก

ประโยคที่ 40

- * 父母對孩子的要求千方百計地來滿足。
- * Fùmǔ duì háizi de yāoqiú qiānfāngbáiji de lái mǎnzú.
- * พ่อแม่ทำทุกวิถีเพื่อสนองต่อความต้องการของลูก
- ✓ 父母千方百計地來滿足孩子的要求。
- ✓ Fùmǔ qiānfāngbáiji de lái mǎnzú háizi de yāoqiú.
- ✓ พ่อแม่ทำทุกวิถีเพื่อสนองต่อความต้องการของลูก

ประโยคที่ 41

- * 很多泰國人對佛教信仰。
- * Hěn duō Tàiguó rén duì Fójiào xìnyǎng.
- * (มี)คนไทยจำนวนมาก เลื่อมใสกับพุทธศาสนา
- ✓ 很多泰國人信仰佛教。
- ✓ Hěn duō Tàiguó rén xìnyǎng Fójiào.
- ✓ (มี)คนไทยจำนวนมาก เลื่อมใสพุทธศาสนา

ประโยคที่ 42

- * 素差向大家告訴一個好消息。
- * Sùchāi xiàng dàjiā gàosu yī gè hǎo xiāoxi.
- * สุชัยบอกข่าวดีต่อทุกคน
- ✓ 素差告訴大家一個好消息。
- ✓ Sùchāi gàosu dàjiā yī gè hǎo xiāoxi.
- ✓ สุชัยบอกข่าวดีกับทุกคน

ข้อผิดพลาดในประโยคที่ 36 37 38 39 40 41 และ 42 เกิดจากสาเหตุสองประการ ประการแรกนิสิตระมัดระวังการใช้คำกริยาที่มีเป้าหมายมากเกินไป จนทำให้นิสิตเกิดความสับสนจึงนำคำสรรพนามมาใช้เป็นคำกริยาที่มีเป้าหมาย ประการที่สอง นิสิตแปลตรงตัวจากภาษาไทยเป็นภาษาจีนมากเกินไป คำกริยาบางคำในภาษาไทยสามารถใช้บุพบทมาเชื่อมระหว่างคำกริยาและหน่วยกรรมได้ ตัวอย่างเช่น ประโยคที่ 36 “เห็นด้วยกับความคิดของเขา” “กับ” เป็นคำบุพบทเชื่อมระหว่างคำกริยา

“เห็นด้วย” และหน่วยกรรม “ความคิดของเขา” จากตัวอย่างนี้ทำให้นิสิตคิดว่าสามารถนำคำ สกรรมกริยาในภาษาไทยที่มีบุพทตามหลัง มาแปลเป็นภาษาจีนโดยใช้คำกริยาที่มีเป้าหมายแทน ดังนั้นจึงต้องแก้ไขประโยคโดยนำคำที่เป็นเป้าหมาย ซึ่งวางไว้หน้าคำสกรรมกริยา มาวางไว้หลังคำ สกรรมกริยา 同意 tóngyi เห็นด้วย 攻打 gōngdǎ โจมตี 重視 zhòngshì ให้ความสำคัญ 感謝 gǎnxiè รู้สึกขอบคุณ 滿足 mǎnzú สมอง(ความพอใจ) 信仰 xìnyǎng เลื่อมใส 告訴 gàosu บอก คำที่เป็นเป้าหมายจึงเปลี่ยนหน้าที่เป็นกรรมตามหลังคำสกรรมกริยาเหล่านี้ หลังจากนั้นจึงตัดคำ บุพทที่วางไว้หน้าสิ่งที่เป็นเป้าหมายทิ้งไป เนื่องจากคำสกรรมกริยาสามารถมีกรรมตามหลังได้โดยไม่ต้องใช้คำบุพทเชื่อม

2.1.2.6 การนำคำกริยาที่เป็นคำแยกสมานไปใช้เป็นคำสกรรมกริยา

คำแยกสมาน (離合詞 líhécí) คือ คำกริยาที่เกิดจากโครงสร้างกริยา-กรรม (述賓結構 shùbīn jiégòu) คำแยกสมานสามารถมีกรรม คำบอกระยะเวลา คำบอกจำนวนครั้ง คำ了 le แล้ว ได้ โดยวางแทรกกลางคำกริยาแยกสมาน ทำให้นิสิตเกิดความสับสนระหว่างคำแยกสมานและคำ สกรรมกริยา จึงเกิดข้อผิดพลาดโดยนำคำกริยาแยกสมานไปใช้เป็นคำสกรรมกริยา ตัวอย่างเช่น

ประโยคที่ 43

- * 這件事令我常生氣他。
- * Zhèjiàn shì lìng wǒ cháng shēngqì tā.
- * เรื่องนี้ทำให้ฉันโกรธเขาเสมอ
- ✓ 這件事令我常生他的氣。
- ✓ Zhèjiàn shì lìng wǒ cháng shēng tāde qì.
- ✓ เรื่องนี้ทำให้ฉันโกรธเขาเสมอ

ประโยคที่ 44

- * 請你告訴他說 “我真的不能幫他”。
- * Qǐng nǐ gàosu tā shuō “Wǒ zhēn de bù néng bāngmáng tā”.
- * ขอให้คุณบอกเขาว่า “ฉันไม่สามารถช่วยเหลือเขาได้จริงๆ”
- ✓ 請你告訴他說 “我真的不能幫他的忙”。
- ✓ Qǐng nǐ gàosu tā shuō “Wǒ zhēn de bù néng bāng tāde máng”.
- ✓ ขอให้คุณบอกเขาว่า “ฉันไม่สามารถช่วยเหลือเขาได้จริงๆ”

ข้อผิดพลาดในประโยคที่ 43 และ 44 เกิดจากการวางตำแหน่งกรรมของคำกริยาแยกสมานไม่ถูกต้อง เนื่องจากนิสิตแปลตรงตัวจากภาษาไทยเป็นภาษาจีน นิสิตจึงนำกรรมวางไว้หลังกริยาแยกสมานในตำแหน่งเดียวกับกรรมของคำสรรพนามกริยาในภาษาไทย ฉะนั้นนิสิตจึงต้องแยกให้ได้ว่าคำกริยาที่ใช้เป็นคำกริยาประเภทใด โดยพิจารณาจากโครงสร้างของคำกริยา หากเป็นคำกริยาแยกสมานจะเป็นคำกริยาที่เกิดจากโครงสร้างกริยา-กรรม ซึ่งประกอบด้วยหน่วยคำสองหน่วย ได้แก่ หน่วยคำแรกเป็นคำกริยา และหน่วยคำที่สองเป็นกรรม เมื่อพิจารณาได้แล้วว่าเป็นคำกริยาประเภทใด จึงนำกรรมไปวางในตำแหน่งที่ถูกต้อง ประโยคตัวอย่างข้างต้นเป็นข้อผิดพลาดในการวางตำแหน่งกรรมของคำกริยาแยกสมาน กล่าวคือคำกริยา 生氣 shēngqì โกรธ และ 幫忙 bāngmáng ช่วยเหลือ เป็นคำกริยาแยกสมาน ดังนั้นคำที่เป็นกรรมได้แก่ 他 tā เขา จึงต้องนำไปวางในตำแหน่งที่ถูกต้อง คือต้องแทรกตรงกลางระหว่างหน่วยคำที่หนึ่งและหน่วยคำที่สองพร้อมกับใส่คำ 的 de หลังคำ 他 tā

2.1.3 ข้อผิดพลาดในการใช้คำคุณศัพท์

ข้อผิดพลาดในการใช้คำคุณศัพท์ คือการนำคำคุณศัพท์ไปใช้แทนคำชนิดอื่นๆ ในประโยค รวมทั้งการใช้คำคุณศัพท์สลับประเภทกันระหว่างคำคุณศัพท์บอกคุณสมบัติ (性質形容詞 xìngzhì xíngróngcí) และคำคุณศัพท์บอกสภาพ (狀態形容詞 zhuàngtài xíngróngcí) โดยสามารถแบ่งข้อผิดพลาดออกเป็น 2 ประเภท ดังนี้

2.1.3.1 การนำคำคุณศัพท์ไปใช้เป็นคำนาม

2.1.3.2 ข้อผิดพลาดในการใช้คำคุณศัพท์บอกคุณสมบัติและคุณศัพท์บอกสภาพ

2.1.3.1 การนำคำคุณศัพท์ไปใช้เป็นคำนาม

ข้อผิดพลาดเช่นนี้เกิดจากการใช้คำคุณศัพท์ในบริบทที่ควรจะใช้คำนาม ข้อผิดพลาดที่พบเกิดจากคำในภาษาจีนบางคำสามารถเป็นได้ทั้งคำนามและคำคุณศัพท์ ทำให้นิสิตเกิดความสับสนจึงใช้คำคุณศัพท์เป็นคำนามในตำแหน่งประธานหรือกรรม ตัวอย่างเช่น

ประโยคที่ 45

- * 有时翻译者比作者更有重要。
- * Yǒushí fānyìzhě bǐ zuòzhě gèng yǒu zhòngyào.
- * ผู้แปลบางครั้งมีสำคัญยิ่งกว่าผู้แต่ง
- ✓ 有时翻译者比作者更重要。
- ✓ Yǒushí fānyìzhě bǐ zuòzhě gèng zhòngyào.

- ✓ ผู้แปลบางครั้งสำคัญยิ่งกว่าผู้แต่ง

ประโยคที่ 46

- * 雲宮是泰國一個有偉大的名勝古蹟。
- * Yúngōng shì Tàiguó yīgè yǒu wěidà de míngshèng gǔjī.
- * พระที่นั่งวิมานเมฆเป็นโบราณสถานเลื่องชื่อที่มียิ่งใหญ่แห่งหนึ่งของประเทศไทย
- ✓ 雲宮是泰國一個偉大的名勝古蹟。
- ✓ Yúngōng shì Tàiguó yīgè wěidà de míngshèng gǔjī
- ✓ พระที่นั่งวิมานเมฆเป็นโบราณสถานเลื่องชื่อที่ยิ่งใหญ่แห่งหนึ่งของประเทศไทย

ประโยคที่ 47

- * 不但出產豐富，而且人民的生活有安定。
- * Búdàn chūchǎn fēngfù, érqiě rénmín de shēnghuó yǒu āndìng.
- * ไม่เพียงแต่ผลผลิตอุดมสมบูรณ์ ชีวิตของประชาชนก็มีมั่นคงด้วย
- ✓ 不但出產豐富，而且人民的生活安定。
- ✓ Búdàn chūchǎn fēngfù, érqiě rénmín de shēnghuó āndìng.
- ✓ ไม่เพียงแต่ผลผลิตอุดมสมบูรณ์ ชีวิตของประชาชนก็มั่นคงด้วย

ประโยคที่ 48

- * 大家一定有很快樂。
- * Dàjiā yíding yǒu hěn kuàilè.
- * ทุกคนมีความสุขแน่นอน
- ✓ 大家一定很快樂。
- ✓ Dàjiā yíding hěn kuàilè.
- ✓ ทุกคน(มีความ)สุขมากแน่นอน

ประโยคที่ 49

- * 做事的時候不應該做馬虎。
- * Zuò shì de shíhòu bù yīnggāi zuò mǎhū.
- * เวลาทำงานไม่ควรทำเลินเล่อ
- ✓ 做事的時候不應該馬虎。
- ✓ Zuò shì de shíhòu bù yīnggāi mǎhū.
- ✓ เวลาทำงานไม่ควรเลินเล่อ

ข้อผิดพลาดในประโยคที่ 45 46 47 48 และ 49 เกิดจากการนำคำคุณศัพท์ไปใช้เป็นคำนาม โดยทำหน้าที่เป็นกรรมตามหลังคำสรรพนาม 有 yǒu มี 做 zuò ทำ ในภาษาจีนคำคุณศัพท์สามารถใช้เป็นภาคแสดงได้โดยไม่ต้องใช้ร่วมกับคำสรรพนามอีก ดังนั้นจึงควรตัดคำกริยาทิ้งไปและให้คำคุณศัพท์ทำหน้าที่ภาคแสดง

ประโยคที่ 50

- * 你應該給他們分配公平。
- * Nǐ yīnggāi gěi tāmen fēnpèi gōngpíng.
- * เธอควรຈະจัดสรรความยุติธรรมให้พวกเขา
- ✓ 你應該給他們公平地分配。
- ✓ Nǐ yīnggāi gěi tāmen gōngpíng de fēnpèi.
- ✓ เธอควรຈະจัดสรรให้พวกเขาอย่างยุติธรรม

ข้อผิดพลาดในประโยคที่ 50 เกิดจากนิลิตนำคำคุณศัพท์ไปวางไว้หลังคำสรรพนาม เพื่อเป็นกรรมของคำกริยา แต่ในประโยคนี้ต้องการสื่อความหมายว่าจัดสรรอย่างยุติธรรม ดังนั้น 公平 gōngpíng ยุติธรรม จึงต้องทำหน้าที่เป็นหน่วยขยายกริยา ประโยคนี้จึงควรแก้ไขโดยนำ 公平 gōngpíng ยุติธรรม วางไว้หน้าคำกริยาเพื่อเป็นส่วนขยายคำกริยา 分配 fēnpèi จัดสรร การวางหน่วยขยายกริยาในภาษาจีนต่างจากการวางหน่วยขยายกริยาในภาษาไทย กล่าวคือ ภาษาจีนจะวางหน่วยขยายกริยาไว้หน้าคำกริยา แต่ภาษาไทยจะวางหน่วยขยายกริยาไว้หลังคำกริยา ตัวอย่างประโยคที่ 50 สามารถเขียนเป็นตารางแสดงความแตกต่างในการวางหน่วยขยายกริยาระหว่างภาษาไทยและภาษาจีนได้ดังนี้

ภาษาไทย	กริยา + หน่วยขยายกริยา จัดสรร อย่างยุติธรรม
ภาษาจีน	หน่วยขยายกริยา + de + กริยา 公平 地 分配 gōngpíng de fēnpèi อย่างยุติธรรม จัดสรร

ในภาษาจีนการวางหน่วยขยายกริยาไว้หน้าคำกริยาจะต้องแทรกคำ 地 de ลงไปหน้าคำกริยา จึงจะเป็นการใช้โครงสร้างหน่วยขยายกริยา-หน่วยหลักที่ถูกต้อง

ประโยคที่ 51

- * 我了解了中國文化傳統的特殊。
- * Wǒ liǎojiě le Zhōngguó wénhuà chuántǒng de tèshū.
- * ฉันรู้จักเป็นพิเศษของวัฒนธรรมไทยที่สืบทอดกันมา
- ✓ 我了解了中國文化傳統的特色。
- ✓ Wǒ liǎojiě le Zhōngguó wénhuà chuántǒng de tèshè.
- ✓ ฉันรู้จักลักษณะพิเศษของวัฒนธรรมไทยที่สืบทอดกันมา

ข้อผิดพลาดในประโยคที่ 51 เกิดจากการนำคำคุณศัพท์ 特殊 tèshū เป็นพิเศษ มาใช้เป็นคำนามหลักในโครงสร้างหน่วยขยาย – หน่วยหลัก คำคุณศัพท์เหล่านี้ไม่สามารถนำหน่วยขยายนามมาวางขยายหน้าคำคุณศัพท์ได้ ดังนั้นวิธีแก้ไขข้อผิดพลาดจึงต้องเปลี่ยนคำคุณศัพท์ในหน่วยหลักเป็นคำนาม โดยเลือกใช้คำที่สื่อความหมายในทำนองเดียวกัน ประโยคนี้ต้องการสื่อความว่าลักษณะพิเศษของวัฒนธรรมไทย จึงใช้คำนาม 特色 tèshè ลักษณะพิเศษ แทนคำคุณศัพท์ 特殊 tèshū เป็นพิเศษ

2.1.3.2 ข้อผิดพลาดในการใช้คำคุณศัพท์บอกคุณสมบัติและคำคุณศัพท์บอกสภาพ

ข้อผิดพลาดในการใช้คำคุณศัพท์บอกคุณสมบัติ (性質形容詞 xìngzhì xíngróngcí) และคำคุณศัพท์บอกสภาพ (狀態形容詞 zhuàngtài xíngróngcí) เกิดจากนิสิตไม่ทราบลักษณะของคำคุณศัพท์ทั้งสองประเภทนี้จึงใช้คำคุณศัพท์สลับประเภทกัน ฉะนั้นนิสิตจึงควรศึกษาลักษณะของคำคุณศัพท์ทั้งสองประเภทตามตารางข้างล่างนี้ เพื่อให้เกิดความเข้าใจและสามารถใช้คำคุณศัพท์บอกคุณสมบัติและบอกสภาพได้ถูกต้องยิ่งขึ้น

ตารางแสดงคุณสมบัติและลักษณะของคำคุณศัพท์บอกคุณสมบัติและคำคุณศัพท์บอกสภาพ (Zhū Déxī, 1997a: 73)

	คำคุณศัพท์บอกคุณสมบัติ	คำคุณศัพท์บอกสภาพ
คุณสมบัติ	แสดงประเภท ชนิด หรือคุณสมบัติของสิ่งนั้น ๆ เช่น 這間臥房很 <u>乾淨</u> 。 Zhejiān wófáng hěn <u>gānjìng</u> . ห้องนอนห้องนี้ <u>สะอาด</u> มาก	แสดงการบรรยายหรือการพรรณนาให้เห็นภาพลักษณะของสิ่งนั้น ๆ เช่น 他喜歡吃 <u>小小</u> 的蘋果。 Tā xǐhuān chī <u>xiǎoxiǎo</u> de píngguǒ. เขาชอบกิน <u>แอปเปิ้ล</u> ลูกเล็ก ๆ

	คำคุณศัพท์บอกคุณสมบัติ	คำคุณศัพท์บอกสภาพ
ลักษณะ	<p>1. คำคุณศัพท์พยางค์เดียว เช่น 高 gāo สูง 小 xiǎo เล็ก 矮 ǎi เตี้ย</p> <p>2. คำคุณศัพท์สองพยางค์ เช่น 美麗 měilì สวยงาม 糊塗 hūtú เลอะเทอะ สับสน 老實 lǎoshí ซื่อ ๆ</p>	<p>1. คำคุณศัพท์พยางค์เดียวในรูปคำซ้ำ เช่น 大大的 dàdàde ใหญ่ ๆ 慢慢的 mànmànde ซ้ำ ๆ</p> <p>2. คำคุณศัพท์สองพยางค์ในรูปคำซ้ำ เช่น 老老實實 lǎolǎoshíshí ซื่อ ๆ 乾乾淨淨 gāngānjìngjìng สะอาดสะอาด</p> <p>3. คำคุณศัพท์สองพยางค์ชนิดพิเศษ คำ ประเภทนี้มีรูปแบบการซ้ำคำต่างจากคำคุณ ศัพท์ทั่วไป คือจะไม่ซ้ำคำในรูปแบบ AABB แต่จะใช้รูปแบบ ABAB เช่น 粉碎粉碎 fěnsuì fěnsuì แยกละเอียด 精光精光 jīngguāng jīngguāng หมดเกลี้ยง นอกจากนี้ นี้คำคุณศัพท์ประเภทนี้ยังไม่สามารถนำคำ วิเศษณ์ 不 bù ไม่ 很 hěn มาก มาใช้ร่วม ด้วย เช่น 粉碎 fěnsuì แยกละเอียด 精光 jīngguāng หมดเกลี้ยง 稀爛 xīlàn เปื่อยยุ่ย</p> <p>4. คำคุณศัพท์ที่มีคำเสริมท้ายตามหลัง แบ่ง ได้เป็น 3 รูปแบบ ได้แก่</p> <p>4.1 ABB เช่น 慢騰騰 màn tēng tēng เชื่องช้า 硬邦邦 yìng bāng bāng แข็งแกร่ง</p> <p>4.2 A 裡 (lǐ) BC เช่น 髒裡呱唧 zāng lǐ guā jī สกปรกเลอะเทอะ</p> <p>4.3 A 不 (bù) BC เช่น 白不雌列 bái bù cī liè ขาวซีด</p> <p>5. คำวิเศษณ์ + คำคุณศัพท์ + de เช่น 很高的 hěn gāo de สูงมาก 怪可憐的 guài kě lián de น่าสงสาร</p>

ข้อผิดพลาดในการใช้คำคุณศัพท์บอกคุณสมบัติและบอกสภาพ ได้แก่ การนำคำคุณศัพท์บอกสภาพไปใช้เป็นคำคุณศัพท์บอกคุณสมบัติ นั่นก็คือการนำคำคุณศัพท์บอกสภาพไปใช้ในบริบทที่ต้องใช้คำคุณศัพท์บอกคุณสมบัติ ตัวอย่างเช่น

ประโยคที่ 52

- * 這條路有很多小小的胡同。
- * Zhètiáo lù yǒu hěnde xiǎoxiǎo de hùtòng.
- * ถนนเส้นนี้มีชอยเล็ก ๆมากมาย
- ✓ 這條路有很多小的胡同。
- ✓ Zhètiáo lù yǒu hěnde xiǎo de hùtòng.
- ✓ ถนนเส้นนี้มีชอยเล็กมากมาย

ประโยคที่ 53

- * 餐廳裏聲音很太大的。
- * Cāntīng lǐ shēngyīn hěnde dàdà de.
- * ในโรงอาหารเสียงดังมาก
- ✓ 餐廳裏聲音很大。
- ✓ Cāntīng lǐ shēngyīn hěnde dà.
- ✓ ในโรงอาหารเสียงดังมาก

ประโยคที่ 54

- * 你可以在很長的河岸上看到漂漂亮亮的景色。
- * Nǐ kěyǐ zài hěnde cháng de héàn shàng kàn dào piàopiàoliangliang de jǐngsè.
- * คุณสามารถเห็นทิวทัศน์ที่สวยงาม ๆบนชายฝั่งที่ยาวมาก
- ✓ 你可以在很長的河岸上看到漂亮的景色。
- ✓ Nǐ kěyǐ zài hěnde cháng de héàn shàng kàn dào piàoliang de jǐngsè.
- ✓ คุณสามารถเห็นทิวทัศน์ที่สวยงามบนชายฝั่งที่ยาวมาก

ข้อผิดพลาดในประโยคที่ 52 ที่ 53 และ 54 เกิดจากนิสติดคิดว่าคำคุณศัพท์ที่เป็นคำซ้ำในภาษาไทยและภาษาจีนมีวิธีการใช้ที่เหมือนกัน ดังนั้นเมื่อนิสิตแปลตรงตัวจากประโยคในภาษาไทยที่เป็นคำซ้ำ จึงแปลเป็นประโยคในภาษาจีนที่เป็นคำซ้ำด้วยเช่นกัน ทำให้เกิดข้อผิดพลาดในการนำคำคุณศัพท์ประเภทคำซ้ำที่เป็นคำคุณศัพท์บอกสภาพไปใช้ในประโยคที่ต้องการใช้คำคุณศัพท์บอกคุณสมบัติ ทั้งนี้ คำคุณศัพท์ที่เป็นคำซ้ำในภาษาไทยสามารถใช้แสดงคุณสมบัติ และยังใช้พรรณนาหรือบรรยายได้อีก

ด้วย ดังนั้นวิธีการแก้ไขประโยคจึงต้องพิจารณาเสียก่อนว่าข้อความในประโยคนั้นแสดงคุณสมบัติ หรือ เป็นการพรรณนา จากตัวอย่างประโยคข้างต้นข้อความในประโยคเป็นการบอกคุณสมบัติของ 胡同 hútòng ซอย 聲音 shēngyīn เสียง และ 景色 jǐngsè ทิวทัศน์ ฉะนั้นคำคุณศัพท์ที่นิสิตจะต้องใช้คือ คำคุณศัพท์บอกคุณสมบัติซึ่งเป็นคำคุณศัพท์แบบคำพยางค์เดียว หรือคำสองพยางค์ทั่วไป การแก้ไข ประโยคจึงต้องตัดคำซ้ำออกไปหนึ่งคำเหลือเพียงคำคุณศัพท์ที่ไม่ใช่คำซ้ำ คือแก้เป็น 小 xiǎo เล็ก 大 dà ดัง และ 漂亮 piàoliang สวยงาม ตามลำดับ

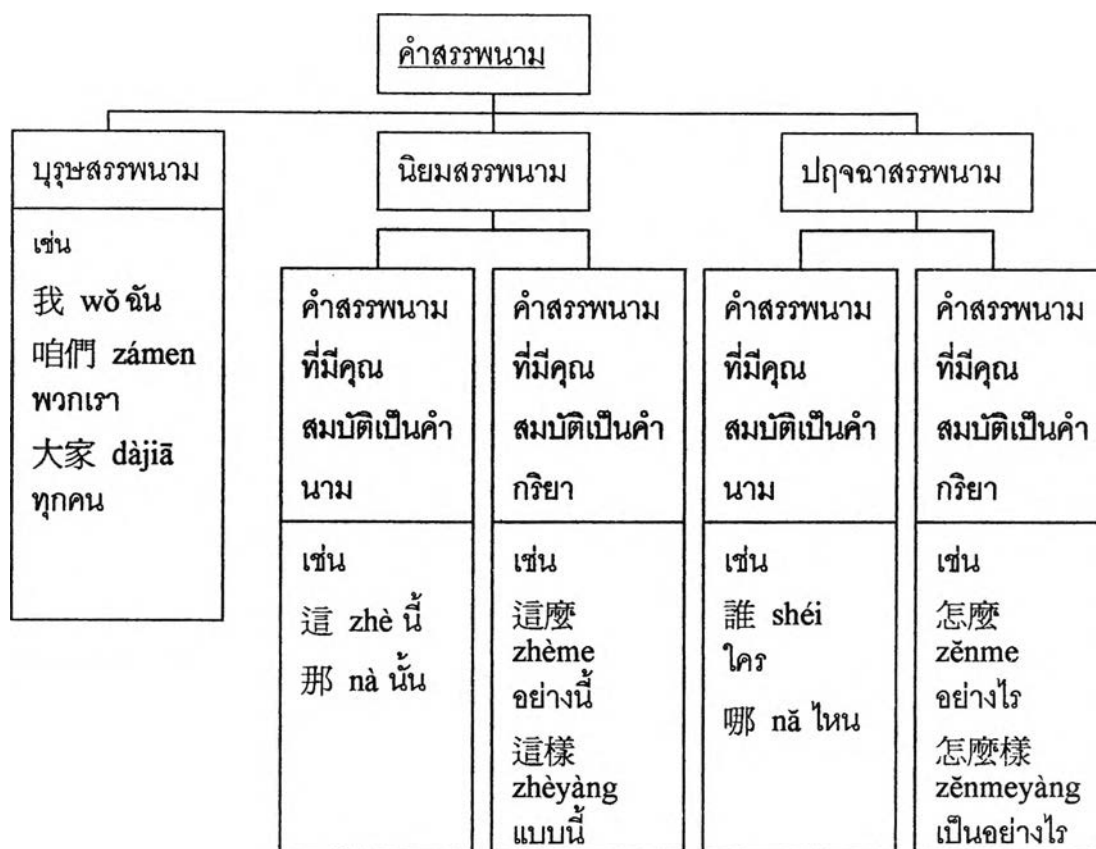
ประโยคที่ 55

- * 今天太陽很大。
 - * Jīntiān tàiyáng hěn dàdà.
 - * วันนี้แสงแดดใหญ่ๆมาก
- ✓ 今天太陽很大。
 - ✓ Jīntiān tàiyáng hěn dà.
 - ✓ วันนี้แสงแดดแรงมาก

ข้อผิดพลาดในประโยคที่ 55 เกิดจากการนำคำคุณศัพท์บอกสภาพในรูปคำซ้ำมาใช้แสดง คุณสมบัติของ 太陽 tàiyáng แสงแดด ซึ่งไม่สอดคล้องกับหลักไวยากรณ์ภาษาจีน ดังนั้นจึงต้อง เปลี่ยนคำคุณศัพท์บอกสภาพเป็นคำคุณศัพท์บอกคุณสมบัติ คำคุณศัพท์ 大 dà เป็นคำที่ใช้แสดง คุณสมบัติได้หลายลักษณะ เนื่องจาก 大 dà มีความหมายว่าใหญ่ ลึก หรือหนัก จะใช้ร่วมกับสิ่งที่เป็น เนื้อที่ เช่น 屋子大 wūzi dà ห้องใหญ่ ระดับความลึกความสูง เช่น 个子大 gèzi dà รูปร่างสูงใหญ่ ระดับความเข้ม เช่น 雨下得很大 yǔ xià de hěn dà ฝนตกหนักมาก ประโยคนี้ต้องการสื่อความ- หมายว่าแสงแดดแรงมาก จึงควรนำคำคุณศัพท์บอกคุณสมบัติ 大 dà แรง มาใช้สื่อความหมายพลัง ของแสงแดด

2.1.4 ข้อผิดพลาดในการใช้คำสรรพนาม

คำสรรพนาม (代詞 dàicí) ในภาษาจีนโดยทั่วไปแบ่งได้เป็น 3 ประเภทได้แก่ บุรุษสรรพนาม (人稱代詞 rénchēng dàicí) นิยมสรรพนาม (指示代詞 zhǐshì dàicí) ปฤจฉาสรรพนาม (疑問代詞 yíwèn dàicí) สำหรับนิยมสรรพนาม และปฤจฉาสรรพนามสามารถแบ่งตามคุณสมบัติ ของคำสรรพนามได้อีก 2 ประเภทได้แก่ คำสรรพนามที่มีคุณสมบัติเป็นคำนาม (體詞性 tǐcíxìng) และคำสรรพนามที่มีคุณสมบัติเป็นคำกริยา (謂詞性 wèicíxìng) ประเภทของคำสรรพนามเหล่านี้ สามารถเขียนเป็นแผนภาพให้เห็นการแบ่งประเภทได้อย่างชัดเจนดังนี้ (Zhū Déxī, 1997a: 80)

ข้อผิดพลาดในการใช้คำสรรพนามเกิดจากนิสิตไม่เข้าใจการแบ่งประเภทของคำสรรพนามอย่างชัดเจน ทำให้นิสิตใช้คำสรรพนามสลับประเภทกัน

ข้อผิดพลาดในการใช้คำสรรพนามแบ่งออกเป็น 3 กรณี ได้แก่

2.1.4.1 การใช้คุณสมบัติของคำสรรพนามสลับประเภทกัน

2.1.4.2 การใช้คำสรรพนามสลับคำกัน

2.1.4.3 การไม่ใช้คำสรรพนามในบริบทที่ควรใช้

2.1.4.1 การใช้คุณสมบัติของคำสรรพนามสลับประเภทกัน

การใช้คุณสมบัติของคำสรรพนาม สลับประเภทกันแบ่งได้เป็น 2 กรณี ได้แก่

2.1.4.1.1 การนำคำสรรพนามประเภทที่มีคุณสมบัติเป็นคำนามไปใช้แทนคำสรรพนามประเภทที่มีคุณสมบัติเป็นคำกริยา

2.1.4.1.2 การนำคำสรรพนามประเภทที่มีคุณสมบัติเป็นคำกริยาไปใช้แทนคำสรรพนามประเภทที่มีคุณสมบัติเป็นคำนาม

โดยทั่วไปจะพบข้อผิดพลาดประเภทนี้ในคำนิยามสรรพนาม และคำปฏิเสธสรรพนาม แต่จากตัวอย่างประโยคข้อผิดพลาดที่ผู้วิจัยได้รวบรวมมา ส่วนใหญ่จะพบข้อผิดพลาดในคำนิยามสรรพนาม

2.1.4.1.1 การนำคำสรรพนามที่มีคุณสมบัติเป็นคำนามไปใช้แทนคำสรรพนามที่มีคุณสมบัติเป็นคำกริยา

การนำคำสรรพนามที่มีคุณสมบัติเป็นคำนามไปใช้แทนคำสรรพนามที่มีคุณสมบัติเป็นคำกริยา หมายถึงการใช้คำสรรพนามที่มีคุณสมบัติเป็นคำนาม ในบริบทที่ควรจะใช้คำสรรพนามที่มีคุณสมบัติเป็นคำกริยา ตัวอย่างเช่น

ประโยคที่ 56

- * 因為我喜歡搞活動我才有這多經驗和朋友。
- * Yīnwèi wǒ xǐhuān gǎo huódòng wǒ cái yǒu zhè duō jīngyàn hé péngyou.
- * เพราะว่าฉันชอบทำกิจกรรม ฉันจึงมีประสบการณ์ และเพื่อนมากนี้
- ✓ 因為我喜歡搞活動我才有這麼多經驗和朋友。
- ✓ Yīnwèi wǒ xǐhuān gǎo huódòng wǒ cái yǒu zhème duō jīngyàn hé péngyou.
- ✓ เพราะว่าฉันชอบทำกิจกรรม ฉันจึงมีประสบการณ์ และเพื่อนมากอย่างนี้

ประโยคที่ 57

- * 參觀了雲宮以後，我才了解到為什麼有那多旅客來到這裏。
- * Cānguān le Yúngōng yǐhòu, wǒ cái liǎojiě dào wèishénme yǒu nà duō lǚkè lái dào zhè li.
- * หลังจากชมพระที่นั่งวิมานเมฆแล้ว ฉันถึงเข้าใจว่าทำไมมีนักท่องเที่ยวมากนั้นมาที่นี่
- ✓ 參觀了雲宮以後，我才了解到為什麼有那麼多旅客來到這裏。
- ✓ Cānguān le Yúngōng yǐhòu, wǒ cái liǎojiě dào wèishénme yǒu nàme duō lǚkè lái dào zhè li.
- ✓ หลังจากชมพระที่นั่งวิมานเมฆแล้ว ฉันถึงเข้าใจว่าทำไมมีนักท่องเที่ยวมากอย่างนั้นมาที่นี่

ประโยคที่ 58

- * 你為什麼戴這俗氣的帽子？
- * Nǐ wèishénme dài zhè súqì de màozi?
- * ทำไมคุณสวมหมวกเขยนี้
- ✓ 你為什麼戴這麼俗氣的帽子？
- ✓ Nǐ wèishénme dài zhème súqì de màozi?

✓ ทำไมคุณสวมหมวกเชยอย่างนี้

ประโยคที่ 59

- * 你怎麼那相信他，讓他欺騙了你。
- * Nǐ zěnmē nà xiāngxìn tā, ràng tā qīpiàn le nǐ.
- * คุณทำไมเชื่อใจเขานั้น ปล่อยให้เขาหลอกคุณได้
- ✓ 你怎麼那麼相信他，讓他欺騙了你。
- ✓ Nǐ zěnmē nàme xiāngxìn tā, ràng tā qīpiàn le nǐ.
- ✓ คุณทำไมเชื่อใจเขาอย่างนั้น ปล่อยให้เขาหลอกคุณได้

ข้อผิดพลาดในประโยคที่ 56 ที่ 57 ที่ 58 และ 59 เกิดจากการนำคำนิยมนสรพนามที่มีคุณสมบัตินี้เป็นคำนาม 這 zhè นี้ 那 nà นั้น ทำหน้าที่ขยายคำคุณศัพท์และคำกริยา ซึ่งคำนิยมนสรพนามที่มีคุณสมบัตินี้เป็นคำนามไม่สามารถทำหน้าที่ขยายคำทั้งสองประเภทนี้ได้ ดังนั้นจึงต้องแก้ * 這多 * zhèduō * มากนี้ * 那多 * nàduō * มากนั้น * 這俗氣 * zhèsúqì * เชยนี้ และ * 那相信 * nà xiāngxìn * เชื่อใจนั้น โดยใช้คำนิยมนสรพนามที่มีคุณสมบัตินี้เป็นคำกริยาที่สามารถขยายคำคุณศัพท์และคำกริยาได้ ได้แก่ 這麼 zhème อย่างนี้ และ 那麼 nàme อย่างนั้น (Zhū Déxī, 1997a: 88)

ประโยคที่ 60

- * 我點點頭，又轉過來看那些花串，不知道要什麼處理。
- * Wǒ diǎn diǎn tóu , yòu zhuǎn guòlái kàn nàxiē huā chuàn, bù zhīdào yào shénme chǔlǐ.
- * ฉันสั่นศีรษะ ทั้งยังหันกลับมาองพวกมาลัยเหล่านั้น ไม่รู้ว่าต้องจัดการอะไร
- ✓ 我點點頭，又轉過來看那些花串，不知道要怎麼處理。
- ✓ Wǒ diǎn diǎn tóu , yòu zhuǎn guòlái kàn nàxiē huā chuàn, bù zhīdào yào zěnmē chǔlǐ.
- ✓ ฉันสั่นศีรษะ ยังหันกลับมาองพวกดอกไม้เหล่านั้น ไม่รู้ว่าต้องจัดการอย่างไร

ข้อผิดพลาดในประโยคที่ 60 เกิดจากการนำคำสรพนามที่มีคุณสมบัตินี้เป็นคำนาม 什麼 shénme อะไร มาใช้ขยายคำกริยา 處理 chǔlǐ จัดการ ตามหลักไวยากรณ์ภาษาจีนคำสรพนามที่มีคุณสมบัตินี้เป็นคำนาม 什麼 shénme อะไร จะต้องวางไว้หน้าคำนามเพื่อขยายคำนาม แสดงการถามคุณสมบัตินี้หรือประเภทของสิ่งต่างๆ (Zhū Déxī, 1997a: 89-90) เช่น 這是什麼書？ Zhè shì shénme shū ? นี่เป็นหนังสืออะไร ดังนั้นจึงไม่สามารถนำ 什麼 shénme อะไร มาวางไว้หน้าคำกริยาเพื่อทำหน้าที่ขยายคำกริยาได้ วิธีการแก้ไขข้อผิดพลาดนี้ทำได้โดยนำคำสรพนามที่มีคุณสมบัตินี้เป็นคำ

กริยามาใช้แทน 什麼 shénme อะไร ซึ่งได้แก่ 怎麼 zěnme อย่างไร ที่สามารถทำหน้าที่เป็นคำขยายกริยาแสดงการถามวิธีการ

2.1.4.1.2 การนำคำสรรพนามที่มีคุณสมบัติเป็นคำกริยาไปใช้แทนคำสรรพนามที่มีคุณสมบัติเป็นคำนาม

การนำคำสรรพนามที่มีคุณสมบัติเป็นคำกริยาไปใช้แทนคำสรรพนามที่มีคุณสมบัติเป็นคำนาม หมายถึงการใช้คำสรรพนามที่มีคุณสมบัติเป็นคำกริยาในบริบทที่ควรจะใช้คำสรรพนามที่มีคุณสมบัติเป็นคำนาม ตัวอย่างเช่น

ประโยคที่ 61

- * 我看到這樣，就感到驕傲。
- * Wǒ kàn dào zhèyàng, jiù gǎndào jiāo-ào.
- * ฉันเห็นแบบนี้ ก็รู้สึกภูมิใจ
- ✓ 我看到這些，就感到驕傲。
- ✓ Wǒ kàn dào zhèxiē, jiù gǎndào jiāo-ào.
- ✓ ฉันเห็น(สิ่ง)เหล่านี้ ก็รู้สึกภูมิใจ

ข้อผิดพลาดในประโยคที่ 61 เกิดจากการนำคำสรรพนามที่มีคุณสมบัติเป็นคำกริยา 這樣 zhèyàng แบบนี้ เช่นนี้ มาใช้เป็นกรรมของคำสรรพนามกริยา 看 kàn เห็น ซึ่งคำสรรพนามที่มีคุณสมบัติเป็นคำกริยาไม่สามารถทำหน้าที่เป็นกรรมของคำสรรพนามกริยาในประโยคได้ (Zhū Déxi, 1997a: 87-88) ดังนั้นจึงต้องนำคำสรรพนามที่มีคุณสมบัติเป็นคำนาม ได้แก่ 這些 zhèxiē เหล่านี้ มาเป็นกรรมของคำสรรพนามกริยาแทน

ประโยคที่ 62

- * 今天你祈禱怎麼?
- * Jīntiān nǐ qídǎo zěnme?
- * วันนี้คุณอธิษฐานอย่างไร
- ✓ 今天你祈禱什麼?
- ✓ Jīntiān nǐ qídǎo shénme?
- ✓ วันนี้คุณอธิษฐานอะไร

ประโยคที่ 63

- * 我們問一些泰國人和外國人，他們最喜歡的泰國節日是怎麼？
- * Wǒmen wèn yīxiē Tàiguó rén hé wàiguó rén, tāmen zuì xǐhuān de Tàiguó jié rì shì zěnmě?
- * พวกเขาถามคนไทยและคนต่างประเทศจำนวนหนึ่งว่าเทศกาลของไทยที่พวกเขาชอบมากที่สุดคือ อย่างไร
- ✓ 我們問一些泰國人和外國人，他們最喜歡的泰國節日是什麼？
- ✓ Wǒmen wèn yīxiē Tàiguó rén hé wàiguó rén, tāmen zuì xǐhuān de Tàiguó jié rì shì shénme?
- ✓ พวกเขาถามคนไทยและคนต่างประเทศจำนวนหนึ่งว่าเทศกาลของไทยที่พวกเขาชอบมากที่สุดคือ อะไร

ข้อผิดพลาดในประโยคที่ 62 และ 63 เกิดจากการนำคำสรรพนามที่มีคุณสมบัติเป็นคำกริยาได้แก่ คำ 怎麼 zěnmě อย่างไร มาใช้เป็นหน่วยกรรมของคำกริยา ซึ่งไม่สอดคล้องกับหลักไวยากรณ์ภาษาจีน ดังนั้นจึงต้องแก้ไขประโยคนี้โดยนำคำสรรพนามที่มีคุณสมบัติเป็นคำนามมาเป็นหน่วยกรรมของกริยา นั่นก็คือ ต้องใช้คำ 什麼 shénme อะไร ที่แสดงการถามสิ่งของ หรือเรื่องราวต่างๆ

2.1.4.2 การใช้คำสรรพนามสลับคำกัน

การใช้คำสรรพนามสลับคำกัน หมายถึง ข้อผิดพลาดที่เกิดจากการใช้คำสรรพนามสลับคำกัน โดยที่คำสรรพนามเหล่านี้มีคุณสมบัติจัดอยู่ในประเภทเดียวกัน ซึ่งแตกต่างจากข้อผิดพลาดในข้อ 2.1.4.1.1 และ 2.1.4.1.2 ที่ใช้คำสรรพนามสลับประเภทกัน ข้อผิดพลาดที่เกิดขึ้นพบในคำนิยามสรรพนาม และคำปฏิเสธสรรพนาม ตัวอย่างเช่น

ประโยคที่ 64

- * 那個時候我只是小孩子，不知道死是什麼，爲什麼要傷心，只相信他去了那兒，並相信他一定回來。
- * Nàgè shíhòu wǒ zhǐshì xiǎo háizi, bù zhīdào sǐ shì shénme, wèishénme yào shāngxīn, zhǐ xiāngxìn tā qù le nàr, bìng xiāngxìn tā yīdìng huí lái.
- * เวลานั้นฉันเป็นเพียงแค่เด็ก ไม่รู้ว่าความตายคืออะไร ทำไมต้องเศร้าโศก เพียงเชื่อว่าเขาไปที่นั่น และเชื่อว่าเขาจะต้องกลับมาแน่นอน
- ✓ 那個時候我只是小孩子，不知道死是什麼，爲什麼要傷心，只相信他去了那兒，並相信他一定回來。
- ✓ Nàgè shíhòu wǒ zhǐshì xiǎo háizi, bù zhīdào sǐ shì shénme, wèishénme yào shāngxīn,

zhǐ xiāngxìn tā qù le nǎr, bìng xiāngxìn tā yīdìng huí lái.

- ✓ เวลานั้นฉันเป็นเพียงแค่เด็ก ไม่รู้ว่าความตายคืออะไร ทำไมต้องเศร้าโศก เพียงเชื่อว่าเขาไปที่ไหน (สักแห่ง) และเชื่อว่าเขาจะต้องกลับมาแน่นอน

ประโยคที่ 64 ต้องการสื่อถึงการไปยังสถานที่แห่งใดสักแห่ง จึงต้องใช้คำพจนานุกรม 哪兒 nǎr ที่ไหน แทนคำ 那兒 nàr ที่นั่น ที่นั้น โดยทั่วไปคำพจนานุกรมใช้ในประโยคเพื่อแสดงการถาม แต่ในบางกรณีเราสามารถนำคำพจนานุกรมมาใช้แทนคน สิ่งของ สถานที่ เวลา ฯลฯ ที่ไม่สามารถกล่าวออกมา หรือระบุชี้ชัดลงไปได้ โดยเลือกใช้คำพจนานุกรมให้สอดคล้องกับสิ่งที่ต้องการแทน เช่น หากในประโยคนั้นใช้แทนคนก็ต้องใช้คำพจนานุกรม 誰 shéi ใคร หากแทนสิ่งของก็ใช้ 什麼 shénme อะไร สำหรับประโยคที่ 64 ต้องการสื่อถึงสถานที่จึงใช้คำ 哪兒 nǎr ที่ไหน (Zhū Déxī, 1997a: 93, Dīng Shēngshù, 1999: 166-167)

ประโยคที่ 65

- * 我從前沒遇到怎樣奇怪的天氣。
- * Wǒ cóngqián méi yùdào zěnyàng qíguài de tiānqì.
- * เมื่อก่อนฉันไม่เคยพบอากาศที่แปรปรวนอย่างไร
- ✓ 我從前沒遇到這樣奇怪的天氣。
- ✓ Wǒ cóngqián méi yùdào zhèyàng qíguài de tiānqì.
- ✓ เมื่อก่อนฉันไม่เคยพบอากาศที่แปรปรวนอย่างนี้

ข้อผิดพลาดในประโยคที่ 65 เกิดจากนิสิตนำคำพจนานุกรม 怎樣 zěnyàng อย่างไร ที่ใช้แสดงการถามมาใช้ในประโยคบอกเล่า ตามหลักไวยากรณ์ภาษาจีนคำพจนานุกรมคำนี้แสดงการถามวิธีการ สภาพ สาเหตุ ทำหน้าที่เป็นหน่วยกริยาในประโยค (Lú Fúbō, 1996: 95) แต่นิสิตนำคำ 怎樣 zěnyàng มาใช้ในโครงสร้างหน่วยขยาย-หน่วยหลัก ซึ่งขัดกับหลักไวยากรณ์ภาษาจีน ดังนั้นจะต้องแก้ไขข้อผิดพลาดประโยคนี้โดยหาคำที่สามารถใช้ในโครงสร้างหน่วยขยาย-หน่วยหลักที่สามารถแสดงสภาพของหน่วยหลักได้ ประโยคนี้สื่อถึงสภาพของอากาศที่แปรปรวน จึงต้องใช้คำ 這樣 zhèyàng อย่างนี้ ซึ่งเป็นคำนิยมสรรพนามแสดงสภาพที่ทำหน้าที่เป็นหน่วยขยายได้ (Lú Fúbō, 1996: 94)

ประโยคที่ 66

- * 你怎麼樣說，也就是不愛我。
- * Nǐ zěnmeyàng shuō, yě jiù shì bù ài wǒ.

* เธอพูดอย่างไร ก็หมายความว่าไม่รักฉัน

- ✓ 你這麼說，也就是不愛我。
- ✓ Nǐ zhème shuō, yě jiù shì bù ài wǒ.
- ✓ เธอพูดอย่างนี้ ก็หมายความว่าไม่รักฉัน

ข้อผิดพลาดในประโยคที่ 66 เกิดจากนิสิตนำคำปฏิเสธสรรพนามที่แสดงการถามมาใช้ในประโยคบอกเล่า ตามหลักไวยากรณ์จีนคำปฏิเสธสรรพนามนอกจากจะใช้แสดงการถามแล้วยังสามารถใช้แสดงการปฏิเสธที่ทุกอย่างที่ไม่เจาะจง โดยมีโครงสร้างดังนี้ (Lú Fúbo, 1996: 95-96, Zhū Déxi, 1997a: 93-94)

疑問代詞 + 都 / 也
yíwèn dàicí + dōu / yě
คำปฏิเสธสรรพนาม + ทั้งหมด / ก็

เช่น

誰也不知道他上哪兒去了。
Shéi yě bù zhīdào tā shàng nǎr qù le.
ใครๆก็ไม่ทราบว่าเขาไปที่ไหนแล้ว

你什麼時候來都行。
Nǐ shénme shíhòu lái dōu xíng.
คุณมาเมื่อไรก็ได้ทั้งหมด

อย่างไรก็ตาม ประโยคที่ 66 นี้มีได้ต้องการแสดงการปฏิเสธที่ใดๆที่ไม่เจาะจง นอกจากนี้ 怎麼樣 zěnmeyàng อย่างไร ยังสามารถทำหน้าที่เป็นหน่วยกริยาได้โดยไม่ต้องใช้ร่วมกับคำกริยาตัวอื่น เช่น 你最近身體怎麼樣? Nǐ zuìjìn shēntǐ zěnmeyàng? สุขภาพของคุณช่วงนี้เป็นอย่างไร ดังนั้นวิธีการแก้ไขข้อผิดพลาดในประโยคนี้สามารถแก้ไขได้โดยหาคำที่สามารถทำหน้าที่ขยายคำกริยา 說 shuō พูด กล่าว นั่นก็คือคำ 這麼 zhème อย่างนี้ เช่นนี้ แบบนี้ ซึ่งสามารถขยายคำกริยา 說 shuō พูด กล่าว แสดงรูปแบบ วิธีการพูดว่า 這麼說 zhème shuō พูดเช่นนี้ กล่าวเช่นนี้

2.1.4.3 การไม่ใช้คำสรรพนามในบริบทที่ควรใช้

การไม่ใช้คำสรรพนามในบริบทที่ควรใช้ หมายถึง ในบริบทที่ต้องการใช้คำสรรพนามกลับไม่ใช้คำสรรพนาม ข้อผิดพลาดที่พบได้แก่ การไม่ใช้คำบุรุษสรรพนาม คำนิยมนสรรพนาม คำปฏิเสธสรรพนาม ในบริบทที่ควรใช้ ตัวอย่างเช่น

ประโยคที่ 67

- * 她聽了以後，覺得很幸運。
- * Tā tīngle yǐhòu, juéde hěn xìngyùn.
- * หลังจากที่ฟังแล้ว หล่อนรู้สึกโชคดีมาก
- ✓ 她聽了以後，覺得自己很幸運。
- ✓ Tā tīngle yǐhòu, juéde zìjǐ hěn xìngyùn.
- ✓ หลังจากที่ฟังแล้ว หล่อนรู้สึกว่าตัวเองโชคดีมาก

ข้อผิดพลาดในประโยคที่ 67 เกิดจากการไม่ใช้บุรุษสรรพนามในตำแหน่งหน่วยกรรมของประโยค ตามหลักไวยากรณ์ภาษาจีนถ้าประธานและกรรมเป็นบุคคลคนเดียวกัน และประธานของต้นประโยคเป็นบุรุษสรรพนาม เมื่อจะกล่าวซ้ำถึงประธานอีกครั้ง ไม่จำเป็นจะต้องใช้คำบุรุษสรรพนามคำเดิมซ้ำอีก สามารถเปลี่ยนมาใช้คำบุรุษสรรพนาม 自己 zìjǐ ตนเอง (Zhū Déxi, 1997a: 83) ตัวอย่างประโยคที่ 67 เป็นการสื่อความหมายว่าตัวหล่อนเองรู้สึกโชคดีจึงใช้คำ 自己 zìjǐ ตนเอง แทนบุรุษสรรพนาม 她 tā หล่อน เพื่อจะได้ไม่ซ้ำกับคำบุรุษสรรพนามที่กล่าวไว้ต้นประโยค

ประโยคที่ 68

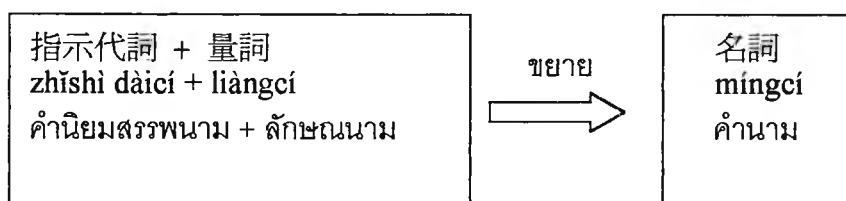
- * 他常常跟位老師討論問題。
- * Tā chángcháng gēn wèi lǎoshī tāolùn wèntí.
- * เขาถกปัญหากับครูท่านบ่อยๆ
- ✓ 他常常跟這位老師討論問題。
- ✓ Tā chángcháng gēn zhèwèi lǎoshī tāolùn wèntí.
- ✓ เขาถกปัญหากับครูท่านนี้บ่อยๆ

ประโยคที่ 69

- * 泰國人認為國王是一位神，所以他就得住在最高的層樓。
- * Tàiguó rén rènwéi Guówáng shì yīwèi shén, suǒyǐ tā jiù děi zhù zài zuì gāo de céng lóu.

- * คนไทยคิดว่าพระมหากษัตริย์เป็นเทพองค์หนึ่ง ดังนั้นพระมหากษัตริย์จึงต้องอยู่บนตึกชั้นที่สูงที่สุด
- ✓ 泰國人認為國王是一位神，所以他就得住在最高的那層樓。
- ✓ Tàiguó rén rènwéi Guówáng shì yīwèi shén, suǒyǐ tā jiù děi zhù zài zuì gāo de nàcéng lóu.
- ✓ คนไทยคิดว่าพระมหากษัตริย์เป็นเทพองค์หนึ่ง ดังนั้นพระมหากษัตริย์จึงต้องอยู่บนตึกชั้น นั้นที่สูงที่สุด

ข้อผิดพลาดในประโยคที่ 68 และ 69 เกิดจากการไม่ใช้คำนิยมนสรพนามที่ทำหน้าที่ขยายคำนาม ตามหลักไวยากรณ์ภาษาจีนคำนิยมนสรพนามสามารถใช้ร่วมกับคำลักษณนามเพื่อขยายคำนามดังโครงสร้างต่อไปนี้ (Zhū Déxi, 1997a: 86)

ดังนั้นวิธีแก้ไขข้อผิดพลาดในประโยคที่ 68 และ 69 จึงต้องนำคำนิยมนสรพนาม 這 zhè นี้ และ 那 nà นั้น นำมาใช้ร่วมกับคำลักษณนาม 位 wèi ท่าน และ 層 céng ชั้น เพื่อขยายคำนาม 老師 lǎoshī คุณครู และ 樓 lóu ตึก ตามลำดับ

2.1.5 ข้อผิดพลาดในการใช้คำลักษณนาม

ในภาษาจีนการใช้คำลักษณนามจัดได้ว่าเป็นข้อผิดพลาดประเภทหนึ่งที่พบได้บ่อย เนื่องจากคำลักษณนามในภาษาจีนมีหลายประเภทและมีวิธีการใช้ที่ซับซ้อน เช่น คำนามคำหนึ่งจะมีลักษณนามที่ใช้เฉพาะกับคำนามเป็นคู่ๆ คำลักษณนามบางคำสามารถใช้ร่วมกับคำนามได้หลายคำ ทำให้เกิดเกิดความสับสนในการเลือกใช้คำลักษณนามว่าควรจะใช้คำลักษณนามคำใดจึงจะถูกต้อง

คำลักษณนามในภาษาจีนกลางสามารถจำแนกได้เป็น 2 ประเภทใหญ่ ๆ ได้แก่ (Liú Yuèhuá, 1983: 82-85)

1. คำลักษณนามที่ใช้ประกอบกับคำนาม (名量詞 míngliàngcí)
2. คำลักษณนามที่ใช้ประกอบกับคำกริยา (動量詞 dòngliàngcí)

คำลักษณนามทั้งสองประเภทนี้ยังสามารถแบ่งเป็นประเภทย่อยๆได้อีกหลายประเภท

1. คำลักษณนามที่ใช้ประกอบกับคำนาม แบ่งเป็นประเภทย่อยได้ดังนี้

ก. คำลักษณนามเฉพาะที่ใช้ประกอบกับคำนาม (專用名量詞 *zhuānyòng míngliàngcí*) คือคำลักษณนามที่เป็นคำเฉพาะที่ใช้ร่วมกับคำนามเพื่อแสดงจำนวน ปริมาณ หรือคุณสมบัติต่างๆ ได้แก่ การแสดงลักษณะเฉพาะตัวของคำนาม เช่น 條 *tiáo* เส้น สาย 班 *bān* เทียบ 本 *běn* เล่ม การแสดงลักษณะการรวมหมู่ เช่น 包 *bāo* ห่อ 垓 *ān* กระจุก 簇 *cù* กอ ช่อ การแสดงหน่วยมาตราต่างๆ เช่น 寸 *cùn* นิ้ว 尺 *chǐ* ฟุต 里 *lǐ* ไมล์ การแสดงปริมาณคร่าวๆไม่เจาะจง ได้แก่ 些 *xiē* บ้าง ส่วนหนึ่ง 點 *diǎn* น้อย เล็กน้อย นอกจากนี้ยังพบคำลักษณนามที่ใช้คำเดียวกับคำนาม เช่น 三年 *sānmián* สามปี 五天 *wǔtiān* ห้าวัน และคำลักษณนามที่มาจากคำลักษณนามตั้งแต่สองคำมารวมกัน เช่น 部份 *bùfēn* ส่วน และ 場次 *chǎngcì* รอบ

ข. คำลักษณนามที่ยืมมาจากคำนามเพื่อใช้ประกอบกับคำนาม (借用名量詞 *jièyòng míngliàngcí*) คือคำนามที่ยืมมาใช้ทำหน้าที่เป็นคำลักษณนามชั่วคราว ส่วนใหญ่เป็นคำนามที่ใช้แสดงความหมายของภาชนะที่บรรจุ หรืออุปกรณ์ที่ใช้วัดปริมาณของสิ่งนั้นๆ เช่น 盤 *pán* ถาด 盒 *hé* กล่อง 瓶 *píng* ขวด

2. คำลักษณนามที่ใช้ประกอบกับคำกริยา คือ คำลักษณนามที่เป็นหน่วยแสดงจำนวนครั้ง หรือลักษณะท่าทางของการกระทำกริยา แบ่งออกได้เป็น 3 ประเภท ได้แก่

ก. คำลักษณนามเฉพาะที่ใช้ประกอบคำกริยา (專用動量詞 *zhuānyòng dòngliàngcí*) คือคำลักษณนามที่เป็นคำเฉพาะ ซึ่งใช้เพื่อบอกจำนวนครั้งของคำกริยา หรือลักษณะของการทำกริยา เช่น 次 *cì* ครั้ง 頓 *dùn* มื้อ 遍 *biàn* ครั้ง รอบ

ข. คำลักษณนามที่เป็นคำยืมมาจากคำประเภทอื่น (借用動量詞 *jièyòng dòngliàngcí*) คือคำลักษณนามที่ยืมมาจากคำประเภทอื่นเพื่อนำมาใช้ประกอบกับคำกริยา ได้แก่ คำที่ยืมมาจากคำนาม เช่น 看一眼 *kàn yī yǎn* มองดูทีหนึ่ง 吃一口 *chī yī kǒu* กินคำหนึ่ง 踢一脚 *tī yī jiǎo* เตะทีหนึ่ง คำที่ยืมมาจากคำกริยา เช่น 驚了一跳 *jīng le yī tiào* ตื่นตระหนก ครั้งหนึ่ง และคำที่ยืมมาจากหน่วยคำนามในคำกริยาผสมแบบแยกสมาน เช่น 打了一仗 *dǎ le yī zhàng* ทำสงคราม 1 ครั้ง 救了一命 *jiù le yī mìng* ช่วยชีวิต (หนึ่งชีวิต)

ค. คำลักษณนามประกอบคำกริยาที่ซ้ำรูปคำกริยาหลัก (重複動詞的動量詞 *chóngfù dòngcí de dòngliàngcí*) เช่น 看一看 *kàn yī kàn* ลองมองดู 試一試 *shì yī shì* ลองทำดู

ตัวอย่างเช่น

ประโยคที่ 70

- * 這個事使他們大吃一驚。
- * **Zhège shì** shǐ tāmen dà chī yī jīng.
- * เรื่องอันนี้ทำให้เขาตกใจมาก
- ✓ 這件事使他們大吃一驚。
- ✓ **Zhèjiàn shì** shǐ tāmen dà chī yī jīng.
- ✓ เรื่องเรื่องนี้ทำให้เขาตกใจมาก

ประโยคที่ 71

- * 我一家六個都信仰佛教。
- * **Wǒ yījiā liùgè** dōu xìnyǎng Fójiào.
- * ครอบครัวของฉันต่างนับถือศาสนาพุทธ
- ✓ 我一家六口都信仰佛教。
- ✓ **Wǒ yījiā liùkǒu** dōu xìnyǎng Fójiào.
- ✓ ครอบครัวของฉันทุกคนต่างนับถือศาสนาพุทธ

ประโยคที่ 72

- * 學生票一個二十塊錢。
- * **Xuéshēng piào yīgè** èrshí kuài qián.
- * บัตรนักเรียนอันละยี่สิบบาท
- ✓ 學生票一張二十塊錢。
- ✓ **Xuéshēng piào yīzhāng** èrshí kuài qián.
- ✓ บัตรนักเรียนใบละยี่สิบบาท

ประโยคที่ 73

- * 我的老朋友給我一個重要的禮物，那就是一隻小狗。
- * Wǒ de lǎo péngyou gěi wǒ **yīgè** zhòngyào de **lǐwù**, nà jiù shì yī zhī xiǎo gǒu.
- * เพื่อนเก่าของฉันให้ของขวัญที่สำคัญหนึ่งอันแก่ฉัน นั่นก็คือสุนัขตัวหนึ่ง
- ✓ 我的老朋友給我一樣重要的禮物，那就是一隻小狗。
- ✓ Wǒ de lǎo péngyou gěi wǒ **yīyàng** zhòngyào de **lǐwù**, nà jiù shì yī zhī xiǎo gǒu.
- ✓ เพื่อนเก่าของฉันให้ของขวัญที่สำคัญหนึ่งอย่างแก่ฉัน นั่นก็คือสุนัขตัวหนึ่ง

ประโยคที่ 74

- * 我們泰國人要同心協力克服這個經濟危機。
- * Wǒmen Tàiguó rén yào tóngxīn xiéli kèfú zhègè jīngjì wēijī.
- * พวกเราคนไทยต้องร่วมแรงร่วมใจเอาชนะวิกฤติการณ์ทางเศรษฐกิจอันนี้
- ✓ 我們泰國人要同心協力克服這次經濟危機。
- ✓ Wǒmen Tàiguó rén yào tóngxīn xiéli kèfú zhècì jīngjì wēijī.
- ✓ พวกเราคนไทยต้องร่วมแรงร่วมใจเอาชนะวิกฤติการณ์ทางเศรษฐกิจครั้งนี้

ประโยคที่ 75

- * 這個旅行怎麼樣？
- * Zhègè lǚxíng zěnmeyàng？
- * การท่องเที่ยวอันนี้เป็นอย่างไรบ้าง
- ✓ 這次旅行怎麼樣？
- ✓ Zhècì lǚxíng zěnmeyàng？
- ✓ การท่องเที่ยวครั้งนี้เป็นอย่างไรบ้าง

ประโยคที่ 76

- * 他蓋了一個學校。
- * Tā gài le yīgè xuéxiào.
- * เขาสร้างโรงเรียนหนึ่งอันแล้ว
- ✓ 他蓋了一所學校。
- ✓ Tā gài le yīsuǒ xuéxiào.
- ✓ เขาสร้างโรงเรียนหนึ่งแห่งแล้ว

ประโยคที่ 77

- * 他除了會唱英、泰、中三個語言的歌曲外，還會唱泰國詩歌。
- * Tā chúle huì chàng Yīng、Tài、Zhōng sāngè yǔyán de gēqǔ wài, hái huì chàng Tàiguó shīgē.
- * เขานอกจากร้องเพลงได้สามอันภาษา เพลงฝรั่ง เพลงไทย เพลงจีน ยังขับกลอนไทยเป็นอีกด้วย
- ✓ 他除了會唱英、泰、中三種語言的歌曲外，還會唱泰國詩歌。
- ✓ Tā chúle huì chàng Yīng、Tài、Zhōng sānzǒng yǔyán de gēqǔ wài, hái huì chàng Tàiguó shīgē.
- ✓ เขานอกจากร้องเพลงฝรั่ง ไทย จีนได้สามภาษาแล้ว ยังขับกลอนไทยเป็นอีกด้วย

ข้อผิดพลาดในประโยคที่ 70 71 72 73 74 75 76 และ 77 เกิดจากการนำคำลักษณนาม 個 gè อัน มาใช้กับคำนามที่ไม่สามารถใช้ร่วมกับคำลักษณนาม 個 gè อัน ปกติแล้วคำลักษณนาม 個 gè อัน ใช้กับคำนามได้สามลักษณะ ได้แก่ ใช้กับคำนามทั่วไปทั้งรูปธรรม และนามธรรม เช่น 一個蘋果 yīgè píngguǒ แอปเปิ้ล 1 ลูก 一個理想 yīgè lǐxiǎng อุดมการณ์อย่างหนึ่ง ใช้กับบุคคล เช่น 三個妹妹 sāngè mèimei น้องสาวสามคน และใช้กับคำนามที่มีคำลักษณนามเฉพาะ เช่น 一個家 yīgè jiā บ้าน 1 หลัง (Liú Yuèhuá, 1983: 83) ดังนั้นวิธีแก้ไขข้อผิดพลาดในประโยคเหล่านี้ จึงทำได้โดยเลือกคำลักษณนามที่เหมาะสมที่แสดงลักษณะเฉพาะตัวของคำนาม (個體量詞 gètǐ liàngcí) ดังนั้นคำ 事 shì เรื่องราว ต้องใช้ร่วมกับคำลักษณนาม 件 jiàn เรื่อง ที่ใช้กับเหตุการณ์ หรือเรื่องราวเฉพาะอย่าง คำ 家庭 jiātíng ครอบครัว ต้องใช้ร่วมกับคำลักษณนาม 口 kǒu คน ที่ใช้บอกจำนวนสมาชิก หรือคนในครอบครัว คำ 學生票 xuéshēng piào บัตรนักเรียน ต้องใช้ร่วมกับคำลักษณนาม 張 zhāng แผ่น ที่ใช้กับสิ่งที่มีลักษณะเป็นแผ่นแบนบาง คำ 禮物 lǐwù ของขวัญ ต้องใช้ร่วมกับคำลักษณนาม 樣 yàng อย่าง ที่ใช้กับสิ่งของทั่วไปแสดงถึงประเภทของสิ่งนั้นๆ คำ 經濟危機 jīngjī wēijī วิกฤติการณ์ทางเศรษฐกิจ ต้องใช้ร่วมกับ 次 cì ครั้ง หน ที่ใช้แสดงจำนวนความถี่ คำ 旅行 lǚxíng การท่องเที่ยว ต้องใช้ร่วมกับ 次 cì ครั้ง หน ที่ใช้บอกจำนวนครั้งในการเกิดขึ้นของเรื่องราวต่างๆ คำ 學校 xuéxiào โรงเรียน ต้องใช้ร่วมกับ 所 suǒ แห่ง ที่ใช้กับบ้านเรือน อาคารสิ่งปลูกสร้างต่างๆ และ 語言 yǔyán ภาษา ต้องใช้ร่วมกับ 種 zhǒng ชนิด ที่ใช้แสดงประเภทหรือชนิดของสิ่งที่เป็นนามธรรม

ประโยคที่ 78

- * 這所家曾經有十多個人。
- * Zhèsuǒ jiā céngjīng yǒu shí duō gè rén.
- * บ้านแห่งนี้เคยมีกันอยู่สิบกว่าคน
- ✓ 這個家曾經有十多個人。
- ✓ Zhègè jiā céngjīng yǒu shí duō gè rén.
- ✓ บ้านหลังนี้เคยมีกันอยู่สิบกว่าคน

ประโยคที่ 79

- * 我們一同去一所游泳池。
- * Wǒmen yī tóng qù yīsǒ yóuyǒngchí.
- * พวกเราไปสระว่ายน้ำแห่งเดียวกัน
- ✓ 我們一同去一個游泳池。
- ✓ Wǒmen yī tóng qù yīgè yóuyǒngchí.

✓ พวกเขาไปสระว่ายน้ำแห่งเดียวกัน

ประโยคที่ 80

- * 他來告訴大家一件好消息。
- * Tā lái gàosu dàjiā yíjiàn hǎo xiāoxi.
- * เขามาบอกข่าวดีหนึ่งเรื่องให้กับทุกคน

- ✓ 他來告訴大家一個好消息。
- ✓ Tā lái gàosu dàjiā yíge hǎo xiāoxi.
- ✓ สุชาติมาบอกข่าวดีหนึ่งเรื่องให้กับทุกคน

ประโยคที่ 81

- * 這次錯誤是不應該原諒的。
- * Zhècì cuòwù shì bù yīnggāi yuánliàng de.
- * ความผิดพลาดครั้งนี้เป็นสิ่งที่ไม่ควรให้อภัย

- ✓ 這個錯誤是不應該原諒的。
- ✓ Zhège cuòwù shì bù yīnggāi yuánliàng de.
- ✓ ความผิดพลาดลักษณะนี้เป็นสิ่งที่ไม่ควรให้อภัย

ประโยคที่ 82

- * 翻譯小說是各國和各種時代都受到普遍喜愛的書。
- * Fānyì xiǎoshuō shì gèguó hé gè zhǒng shídài dōu shòu dào pǔbiàn xǐài de shū.
- * นวนิยายแปลล้วนเป็นหนังสือที่ได้รับความนิยมอย่างแพร่หลายในทุกประเทศและทุกประเภทสมัย

- ✓ 翻譯小說是各國和各個時代都受到普遍喜愛的書。
- ✓ Fānyì xiǎoshuō shì gèguó hé gè gè shídài dōu shòu dào pǔbiàn xǐài de shū.
- ✓ นวนิยายแปลล้วนเป็นหนังสือที่ได้รับความนิยมอย่างแพร่หลายในทุกประเทศและทุกยุคสมัย

ข้อผิดพลาดในประโยคที่ 78 79 80 81 และ 82 เกิดจากการนำคำนามที่มีคำลักษณนามเฉพาะตัวอยู่แล้วไปใช้ร่วมกับคำลักษณนามคำอื่น ประโยคที่ 78 และ 79 ถึงแม้คำว่า 所 suǒ แห่ง จะใช้กับบ้านเรือน อาคาร สิ่งปลูกสร้างต่างๆ แต่ 家 jiā บ้าน และ 游泳池 yóuyǒngchí สระว่ายน้ำ เป็นคำนามที่ต้องใช้กับคำลักษณนามเฉพาะได้แก่ 個 gè หลัง แห่ง ประโยคที่ 80 คำลักษณนาม 件 jiàn เรื่อง สามารถใช้ร่วมกับคำนามที่เป็นเหตุการณ์ เรื่องราวเฉพาะอย่าง แต่ 消息 xiāoxi ข่าวสาร

เป็นเหตุการณ์ เรื่องราวทั่วไป จึงต้องเปลี่ยนมาใช้กับคำลักษณนาม 個 gè เรื่อง ที่สามารถใช้กับคำ
 นามที่เป็นนามธรรมโดยทั่วไป ประโยคที่ 81 錯誤 cuòwù ความผิดพลาด ไม่สามารถใช้ร่วมกับคำ
 ลักษณนาม 次 cì ครั้ง ได้เนื่องจาก 次 cì ครั้ง ใช้บอกจำนวนครั้งในการเกิดขึ้นของเรื่องราวต่างๆ แต่
 ประโยคนี้ไม่ต้องการเน้นถึงจำนวนครั้งของความผิดพลาดที่เกิดขึ้น แต่ต้องการสื่อถึงลักษณะของข้อ
 ผิดพลาดเช่นนี้จึงต้องเปลี่ยนมาใช้คำลักษณนาม 個 gè ลักษณะ ประโยคที่ 82 時代 shídài ยุคสมัย
 ไม่สามารถใช้ร่วมกับคำลักษณนาม 種 zhǒng ชนิด ประเภท ที่แสดงประเภทของสิ่งที่เป็นนามธรรม
 ภูมรรม และบุคคล ประโยคนี้ไม่ได้ต้องการสื่อถึงการแบ่งประเภทของยุคสมัย แต่ต้องการสื่อความ
 หมายว่า ทุก ๆ ยุคสมัย ดังนั้นจึงต้องเปลี่ยนมาใช้ลักษณนาม 個 gè สมัย

ประโยคที่ 83

- * 這冊講議用電腦排印。
- * Zhècè jiǎngyì yòng diànnǎo páiyìn.
- * เอกสารประกอบการสอนเล่มนี้พิมพ์ด้วยเครื่องคอมพิวเตอร์
- ✓ 這份講議用電腦排印。
- ✓ Zhèfèn jiǎngyì yòng diànnǎo páiyìn.
- ✓ เอกสารประกอบการสอนฉบับนี้พิมพ์ด้วยเครื่องคอมพิวเตอร์

ข้อผิดพลาดในประโยคที่ 83 เกิดจากการนำคำลักษณนาม 冊 cè เล่ม มาใช้ประกอบกับคำ
 นาม 講議 jiǎngyì เอกสารประกอบการสอน โดยทั่วไป 冊 cè เล่ม เป็นคำลักษณนามที่ใช้กับจำนวน
 ของหนังสือ สิ่งพิมพ์ที่เป็นรูปเล่ม ดังนั้นจึงต้องแก้ไขประโยคนี้โดยเปลี่ยนมาใช้คำลักษณนาม 份 fèn
 ฉบับ ที่สามารถใช้ร่วมกับเอกสารได้

ประโยคที่ 84

- * 每個天晚上，奶奶都要抱我吻我。
- * Měigè tiān wǎn shàng, nǎinai dōu yào bào wǒ wěn wǒ.
- * ตอนเย็นแต่ละวัน คุณย่าจะกอดฉัน จูบฉันตลอด
- ✓ 每天晚上，奶奶都要抱我吻我。
- ✓ Měitiān wǎn shàng, nǎinai dōu yào bào wǒ wěn wǒ.
- ✓ ตอนเย็นแต่ละวัน คุณย่าจะกอดฉัน จูบฉันตลอด

ประโยคที่ 85

- * 那個天夜里我睡不著。
- * Nàgè tiān yèlǐ wǒ shuì bù zháo.

* คืนอันนั้น ฉันนอนไม่หลับ

✓ 那天夜里我睡不著。

✓ Nàtiān yèlǐ wǒ shuì bù zhāo.

✓ คืนวันนั้น ฉันนอนไม่หลับ

ประโยคที่ 86

* 我爸爸媽媽回泰國四十個日了。

* Wǒ bàba màma huí Tàiguó sìshí gè rì le.

* พ่อแม่ของฉันกลับมาเมืองไทยสี่สิบอันวันแล้ว

✓ 我爸爸媽媽回泰國四十天了。

✓ Wǒ bàba màma huí Tàiguó sìshí tiān le.

✓ พ่อแม่ของฉันกลับมาเมืองไทยสี่สิบวันแล้ว

ประโยคที่ 87

* 媽媽要在醫院住三四個天。

* Māma yào zài yīyuàn zhù sān-sìgè tiān.

* คุณแม่ต้องอยู่โรงพยาบาลสามสี่อันวัน

✓ 媽媽要在醫院住三四天。

✓ Māma yào zài yīyuàn zhù sān-sìtiān.

✓ คุณแม่ต้องอยู่โรงพยาบาลสามสี่วัน

ข้อผิดพลาดในประโยคที่ 84 ที่ 85 ที่ 86 และ 87 เกิดจากการไม่เข้าใจวิธีการใช้คำลักษณนามที่ใช้คำเดียวกับคำนาม (准量詞 zhǔnliàngcí) ในภาษาจีนคำนามบางคำสามารถทำหน้าที่คล้ายกับคำลักษณนามโดยวางไว้ติดกับคำบอกจำนวนและตำแหน่งตรงกลางระหว่างคำบอกจำนวนกับคำนาม จะไม่ใส่คำลักษณนามอีก (Liú Yuèhuá, 1983: 83) เช่น 洲 zhōu ทวีป 刻 kè 15 นาที 星期 xīngqī สัปดาห์ 市 shì เมือง เป็นต้น ในประโยคข้างต้นมีคำนาม 天 tiān วัน ที่สามารถทำหน้าที่เป็นคำลักษณนามแล้ว จึงไม่จำเป็นต้องใส่คำลักษณนาม 個 gè อัน แทรกลงไปอีก ดังนั้นวิธีแก้ไขข้อผิดพลาดจึงทำได้โดยตัดคำลักษณนาม 個 gè อัน ทิ้งไป

หนึ่งคำลักษณนามประเภทนี้บางคำก็สามารถเติมคำลักษณนามตัวอื่นๆได้ (Liú Yuèhuá, 1983: 83) เช่น 五個星期 wǔgè xīngqī ห้าสัปดาห์ 兩個小時 liǎnggè xiǎoshí สองชั่วโมง

2.2 ข้อผิดพลาดในการใช้คำไม่รับกัน

การใช้คำไม่รับกันเป็นข้อผิดพลาดประเภทหนึ่งที่เกิดกับทุก ๆ ภาษา ไม่ว่าจะเป็นภาษาไทย ภาษาอังกฤษ รวมทั้งภาษาจีน ข้อผิดพลาดเรื่องการใช้คำไม่รับกันเป็นปัญหาที่นักวิชาการจำนวนมากให้ความสนใจและแสดงความคิดเห็นต่างกันไป จึงทำให้เกิดทฤษฎีต่าง ๆ ขึ้น อาทิ ทฤษฎีของ ศาสตราจารย์หม่าเจิน ซึ่งให้คำนิยามของการใช้คำไม่รับกันดังนี้ (Mǎ Zhēn, 1997: 201)

การใช้คำไม่รับกัน คือ การใช้คำซึ่งเป็นส่วนประกอบของประโยคอย่างไม่สัมพันธ์กัน ไม่ว่าจะ เป็นประธานกับภาคแสดง หน่วยกริยากับหน่วยกรรม หรือหน่วยขยายกับหน่วยหลัก ส่วนประกอบ เหล่านี้หากไม่ระวังถึงความสัมพันธ์จะทำให้เกิดปัญหาการใช้คำไม่รับกันเมื่อเข้ามาอยู่ในประโยคเดียวกัน

สำหรับวิทยานิพนธ์ฉบับนี้ การใช้คำไม่รับกัน คือ การนำคำสองคำที่มีความหมายไม่สอดคล้องกัน หรือ ไม่มีความสัมพันธ์กัน มาใช้เป็นส่วนประกอบของประโยคเดียวกัน ถึงแม้ว่าจะใช้คำได้ ถูกต้องตามชนิดของคำตามหลักไวยากรณ์ภาษาจีนแล้วก็ตาม

สาเหตุสำคัญของการใช้คำไม่รับกันในภาษาจีนมี 2 ประการคือ

1. ความแตกต่างทางวัฒนธรรมของแต่ละภาษา ทุกภาษาต่างมีลักษณะของวัฒนธรรมแตกต่างกันไป จึงส่งผลให้การใช้ภาษาแตกต่างกันไปตามวัฒนธรรมด้วย ตัวอย่างเช่นประโยคที่สื่อความหมายเดียวกันแต่ใช้ภาษาต่างกัน ความสัมพันธ์ของการใช้คำในภาษาหนึ่งจัดว่าเป็นการใช้คำรับกัน แต่ในขณะที่อีกภาษาหนึ่งกลับเกิดปัญหาการใช้คำไม่รับกัน ตัวอย่างเช่น

ภาษาไทย	ภาษาอังกฤษ	ภาษาจีน
ฉันสวมเสื้อผ้า	I <u>wear</u> clothes.	我穿衣服。 Wǒ <u>chuān</u> yīfu.
ฉันสวมหมวก	I <u>wear</u> a hat.	* 我穿帽子。 * Wǒ <u>chuān</u> màozi.
		√ 我戴帽子。 √ Wǒ <u>dài</u> màozi.

2. คำในภาษาจีนบางคำมีความหมายเหมือนกันหรือใกล้เคียงกัน ทำให้นิสิตเกิดความสับสนในการเลือกการใช้คำ ตัวอย่างเช่น 規律 guīlǜ และ 規定 guīding ทั้งสองคำต่างก็มีความหมายตรงกับภาษาไทยว่า กฎ ระเบียบ กฎเกณฑ์ เหมือนกัน แต่วิธีการใช้แตกต่างกัน กล่าวคือ 規律 guīlǜ หมายถึง กฎ ระเบียบ หรือความสัมพันธ์ที่เกิดขึ้นเป็นประจำระหว่างสิ่งต่าง ๆ เช่น zìrán guīlǜ กฎของธรรมชาติ แต่ 規定 guīding หมายถึง กฎ ระเบียบ หรือ ข้อตกลงที่สร้างขึ้นเพื่อใช้เป็นมาตรฐานเป็นระเบียบแบบแผนเพื่อให้ปฏิบัติตาม เช่น 學校的規定 xuéxiào de guīding กฎของโรงเรียน (Zhōngguó Shèhuì Kēxuéyuàn Yǔyán Yánjiū Cídiǎn Biānjǐshì, 1978: 416)

ข้อผิดพลาดในการใช้คำไม่รับกัน แบ่งได้ 4 ประเภท คือ

2.2.1 ข้อผิดพลาดในการใช้ภาคประธานและภาคแสดงไม่รับกัน

2.2.2 ข้อผิดพลาดในการใช้หน่วยกริยาและหน่วยกรรมไม่รับกัน

2.2.3 ข้อผิดพลาดในการใช้หน่วยขยายนามและหน่วยหลัก

2.2.4 ข้อผิดพลาดในการใช้หน่วยขยายกริยาและหน่วยหลัก

2.2.1 ข้อผิดพลาดในการใช้ภาคประธานและภาคแสดงไม่รับกัน

ข้อผิดพลาดในการใช้ภาคประธานและภาคแสดงไม่รับกัน คือ ข้อผิดพลาดที่เกิดจากภาคประธานและคำกริยาหรือกรรมที่ปรากฏในประโยคมีความสัมพันธ์ที่ไม่สอดคล้องกัน ตัวอย่างเช่น

ประโยคที่ 88

- * 科技對人們有很大的功用，使人們生活方便，然而科技對人有短處。
- * Kējì duì rénmen yǒu hěn dà de gōngyòng, shǐ rénmen shēnghuó fāngbiàn, ránér kējì duì rén yǒu duǎnchù.
- * เทคโนโลยีมีประโยชน์กับมนุษย์มาก ทำให้ชีวิตของมนุษย์สะดวกสบาย แต่วิทยาศาสตร์ก็มีข้อด้อยต่อมนุษย์
- ✓ 科技對人們有很大的功用，使人們生活方便，然而科技對人有不好的一面。
- ✓ Kējì duì rénmen yǒu hěn dà de gōngyòng, shǐ rénmen shēnghuó fāngbiàn, ránér kējì duì rén yǒu bù hǎo de yīmiàn.
- ✓ เทคโนโลยีมีประโยชน์กับมนุษย์มาก ทำให้ชีวิตของมนุษย์สะดวกสบาย แต่วิทยาศาสตร์ก็มีด้านที่ไม่ดีต่อมนุษย์

ในประโยคนี้มี 科技 kējì เทคโนโลยี เป็นภาคประธาน และ 有短處 yǒu duǎnchù มีข้อด้อย เป็นภาคแสดงของประโยคนี้ด้วย แต่ทั้งสองส่วนมีข้อผิดพลาดในการใช้คำที่ไม่รับกัน ในภาษาไทยเมื่อกล่าวถึงข้อดี ก็มักจะกล่าวถึงข้อเสีย เพื่อให้ข้อความข้างหน้าและข้างหลังสอดคล้องกัน ในภาษาจีนก็มีวิธีการกล่าวในลักษณะนี้เช่นกัน ข้อความข้างหน้าในอนุประโยคสองส่วนแรกของประโยคนี้ต้องการสื่อความหมายว่าเทคโนโลยีมีประโยชน์และส่งผลดีต่อมนุษย์ ดังนั้นเพื่อให้รับกับข้อความข้างหน้าในอนุประโยคที่สามจึงกล่าวถึงด้านไม่ดีหรือข้อเสียของเทคโนโลยี วิธีแก้ไขข้อผิดพลาดในประโยคนี้ต้องแก้ไขที่ภาคแสดง ปกติ 有短處 yǒu duǎnchù มีข้อด้อย ต้องใช้กับประธานที่เป็นคน แต่ประธานของประโยคนี้คือ 科技 kējì เทคโนโลยี นั่นเป็นสิ่งของที่เป็นนามธรรม จึงต้องเปลี่ยนภาค

แสดงเป็น 有不好的一面 yǒu bù hǎo de yīmiàn มีด้านที่ไม่ดีกับมนุษย์ ซึ่งเป็นภาคแสดงที่สามารถใช้กับสิ่งของได้

ประโยคที่ 89

- * 自從工業革命以來，科技越來越發展。
- * Zìcóng gōngyè géming yǐlái, kējì yuè lái yuè fāzhǎn.
ตั้งแต่การปฏิวัติอุตสาหกรรมเป็นต้นมา เทคโนโลยียิ่งวันยิ่งก้าวหน้าขึ้น
- ✓ 自從工業革命以來，科技越來越發達。
- ✓ Zìcóng gōngyè géming yǐlái, kējì yuè lái yuè fādá.
✓ ตั้งแต่การปฏิวัติอุตสาหกรรมเป็นต้นมา เทคโนโลยียิ่งวันยิ่งก้าวหน้าขึ้น

發展 fāzhǎn แปลว่า พัฒนา แต่ไม่รับกับภาคประธาน 科技 kējì เทคโนโลยี เนื่องจาก 發展 fāzhǎn ใช้กับการเปลี่ยนแปลงของสิ่งต่าง ๆ ที่มีการพัฒนา แบบค่อยเป็นค่อยไป จากสิ่งทีเล็ก ไปสู่สิ่งทีใหญ่ขึ้น จากชั้นธรรมดาไปสู่ชั้นที่ซับซ้อน เป็นการพัฒนาที่ค่อย ๆ กระทำอย่างต่อเนื่องจนบรรลุผล เช่น 發展到這個地步 fāzhǎn dào zhègè dìbù พัฒนาจนถึงระดับนี้ ในประโยคนี้ 科技 kējì เทคโนโลยี เป็นสิ่งที่พัฒนาจนถึงชั้นที่บรรลุผลจนได้รับผลดีและประโยชน์มากมายแล้ว ดังนั้น ประโยคนี้จึงต้องแก้ไขโดยเปลี่ยนคำกริยาในภาคแสดงจาก 發展 fāzhǎn พัฒนา มาเป็น 發達 fādá ซึ่งเป็นการพัฒนาที่บรรลุผลแล้ว (Zhāng Shòukāng; และ Lín Xìngguāng, 1996: 270 , 276)

ประโยคที่ 90

- * 現在我游泳的能力比較熟練了。
- * Xiànzài wǒ yóuyǒng de nénglì bǐjiào shúliàn le.
ตอนนี้ความสามารถในการว่ายน้ำของฉันค่อนข้างชำนาญแล้ว
- ✓ 現在我游泳的技巧比較熟練了。
- ✓ Xiànzài wǒ yóuyǒng de jìqiǎo bǐjiào shúliàn le.
✓ ตอนนี้ฝีมือในการว่ายน้ำของฉันค่อนข้างชำนาญแล้ว

能力 nénglì ความสามารถ เป็นภาคประธานที่ไม่สามารถใช้กับภาคแสดง 熟練 shúliàn ชำนาญ ได้เนื่องจากคำกริยา 熟練 shúliàn มักใช้กับความสามารถที่ต้องมีทักษะและความชำนาญ แต่ 能力 nénglì ความสามารถ มักใช้กับความสามารถในการทำงาน หรือการแก้ปัญหาต่าง ๆ จึง ควรใช้ 技巧 jìqiǎo ฝีมือ ซึ่งเป็นความสามารถที่ต้องอาศัยการฝึกฝนจนมีทักษะและความชำนาญ

หนึ่ง 能力 nénglì ความสามารถ มักจะนำ 大 dà ใหญ่ หรือ 小 xiǎo เล็ก มาใช้เป็นภาคแสดง เช่น 能力大 nénglì dà ความสามารถมาก 能力小 nénglì xiǎo ความสามารถน้อย (Zhāng Shòukāng; และ Lín Xīngguāng, 1996: 801 , 1068)

ประโยคที่ 91

- * 我負責這些事，會覺得十分沉。
- * Wǒ fùzé zhèxiē shì, huì juéde shífēn chén.
ฉันรับผิดชอบเรื่องเหล่านี้ จึงรู้สึกว่าหนักมาก
- ✓ 我負責這些事，會覺得十分沉重。
- ✓ Wǒ fùzé zhèxiē shì, huì juéde shífēn chénzhòng.
- ✓ ฉันรับผิดชอบเรื่องเหล่านี้ จึงรู้สึกว่าหนักมาก

沉 chén หนัก เป็นคำกริยาที่ต้องใช้กับสิ่งของทั่วไปที่เป็นรูปธรรม เช่น 行李很沉 xínglǐ hěn chén กระเป๋าหนักมาก ในประโยคนี้ประธานของประโยค คือ 這些事 zhèxiē shì เรื่องเหล่านี้ซึ่งเป็นสิ่งที่เป็นนามธรรม จึงไม่สามารถใช้คำกริยา 沉 chén หนัก เป็นภาคแสดงของประโยคได้ ดังนั้นจึงต้องแก้โดยเปลี่ยนมาใช้คำกริยา 沉重 chénzhòng หนัก(อึ้ง) ที่สามารถใช้ร่วมกับภาวะที่หนักทางด้านจิตใจ (Zhāng Shòukāng; และ Lín Xīngguāng, 1996: 133 , 135)

ประโยคที่ 92

- * 我覺得我的漢語水平不夠好。
- * Wǒ juéde wǒ de Hànyǔ shuǐpíng bù gòu hǎo.
- * ฉันรู้สึกว่ามาตรฐานภาษาจีนของฉันไม่ดีพอ
- ✓ 我覺得我的漢語水平不夠高。
- ✓ Wǒ juéde wǒ de Hànyǔ shuǐpíng bù gòu gāo.
- ✓ ฉันรู้สึกว่ามาตรฐานภาษาจีนของฉันไม่สูงพอ

ในภาษาไทยเราสามารถพูดว่า มาตรฐานดี / ไม่ดี หรือ มาตรฐานสูง / ต่ำ ได้ แต่ในภาษาจีนเราไม่สามารถใช้ 好 hǎo ดี เป็นภาคแสดงของ 水平 shuǐpíng มาตรฐาน ได้ สำหรับประโยคนี้ต้องการสื่อความหมายว่ามาตรฐานภาษาจีนไม่สูงพอ จึงต้องเปลี่ยนคำคุณศัพท์ที่เป็นภาคแสดงจาก 好 hǎo ดี มาเป็น 高 gāo สูง (Zhāng Shòukāng; และ Lín Xīngguāng, 1996: 1077)

ประโยคที่ 93

- * 公共汽車候車時間不穩定，經常會誤事。
- * Gōnggòng qìchē hóu chē shíjiān bù wěndìng. jīngcháng huì wùshì.
เวลาที่ใช้คอยรถประจำทางไม่แน่นอน ทำให้งานเสียได้เสมอ
- ✓ 公共汽車候車時間不固定，經常會誤事。
- ✓ Gōnggòng qìchē hóu chē shíjiān bù gùdìng. jīngcháng huì wùshì.
- ✓ เวลาที่ใช้คอยรถประจำทางไม่แน่นอน ทำให้งานเสียได้เสมอ

穩定 wěndìng แน่นอน มั่นคง ใช้แสดงถึงความแน่นอน คงที่ ไม่มีการเปลี่ยนแปลง ไกลเคียงกับคำ 固定 gùdìng แน่นอน แต่ทั้งสองคำนี้มีวิธีการใช้แตกต่างกันกล่าวคือ 穩定 wěndìng แน่นอน ใช้เกี่ยวกับอารมณ์ ความรู้สึก เช่น 情緒 qíngxù อารมณ์ 心情 xīnqíng สภาพจิตใจ ตัวอย่างเช่น 她的情緒不太穩定。Tā de qíngxù bù tài wěndìng อารมณ์ของหล่อนไม่ค่อยคงที่ (แปรปรวน) นอกจากนี้ ยังสามารถใช้กับโรคภัยไข้เจ็บต่าง ๆ แต่คำ 固定 gùdìng แน่นอน ส่วนใหญ่จะใช้กับคำนามทั่ว ๆ ไปที่เป็นรูปธรรม ได้แก่ 地方 dìfāng สถานที่ 時間 shíjiān เวลา 工作 gōngzuò ทำงาน ตัวอย่างเช่น 他的工作沒固定過，使他很不安心。Tā de gōngzuò méi gùdìng guò , shǐ tā hěn bù ānxīn. งานของเขาไม่เคยแน่นอนเลย ทำให้เขาไม่สบายใจอย่างมาก (Zhāng Shòukāng; และ Lín Xīngguāng, 1996: 373 , 1235)

ประโยคที่ 94

- * 情況一天比一天嚴肅。
- * Qíngkuàng yītiān bǐ yītiān yánsù.
สภาพการณ์เข้มงวดขึ้นทุกวัน
- ✓ 情況一天比一天嚴重。
- ✓ Qíngkuàng yītiān bǐ yītiān yánzhòng.
- ✓ สภาพการณ์ร้ายแรงขึ้นทุกวัน

嚴肅 yánsù เข้มงวด เป็นคำที่ใช้บอกบุคลิกลักษณะของบุคคล ได้แก่ 臉色 liǎnsè สีหน้า 樣子 yàngzi ท่าทาง ตัวอย่างเช่น 老師的樣子很嚴肅。Lǎoshi de yàngzi hěn yánsù. ท่าทางของครูเข้มงวดมาก แต่ประธาน ของประโยคนี้คือ 情況 qíngkuàng สภาพการณ์ ไม่สามารถใช้กับคำ 嚴肅 yánsù เข้มงวด ได้ จึงต้องเลือกใช้คำอื่นที่มีความหมายในทำนองเดียวกัน ได้แก่ 嚴重

yánzhòng ร้ายแรง ซึ่งเป็นคำที่ใช้กับเรื่องราว สภาพการณ์ สถานการณ์ ตัวอย่างเช่น 他的病情 比我的嚴重。Tā de bìngqíng bǐ wǒ de yánzhòng. อาการป่วยของเขาร้ายแรงกว่าอาการป่วย ของฉัน (Zhāng Shòukāng; และ Lín Xingguāng, 1996: 1367 , 1372)

ประโยคที่ 95

- * 我的病情沒有什麼憂慮了。
- * Wǒ de bìngqíng méiyǒu shénme yōulǜ le.
อาการป่วยของฉันไม่มีอะไรต้องวิตกกังวลแล้ว
- ✓ 我的病情沒有什麼可擔心了。
- ✓ Wǒ de bìngqíng méiyǒu shénme kě dānxīn le.
- ✓ อาการป่วยของฉันไม่มีอะไรต้องกังวลแล้ว

憂慮 yōulǜ วิตกกังวล เป็นคำกริยาที่ใช้เป็นภาคแสดงของบุคคล แต่ไม่ใช่เป็นภาคแสดงของ สภาพการณ์ต่าง ๆ ประธานของประโยคนี้คือ 我的病情 wǒ de bìngqíng อาการป่วยของฉัน เป็น สภาพการณ์อย่างหนึ่ง ดังนั้นวิธีแก้ไขข้อผิดพลาดในประโยคนี้จึงต้องเปลี่ยนมาใช้คำกริยา 擔心 dānxīn กังวล ที่สามารถใช้กับสภาพการณ์ต่าง ๆ หรืออาการเจ็บป่วย ได้ (Zhāng Shòukāng; และ Lín Xingguāng, 1996: 203 , 1456)

ประโยคที่ 96

- * 這個人很神秘，天天不跟別人談話。
- * Zhèige rén hěn shénmì, tiāntiān bù gēn biérén tánhuà.
คนคนนี้ลึกลับมาก วันวันไม่พูดกับคนอื่น
- ✓ 這個人很奇怪，天天不跟別人談話。
- ✓ Zhèige rén hěn qíguài, tiāntiān bù gēn biérén tánhuà.
- ✓ คนคนนี้แปลกประหลาดมาก วันวันไม่พูดกับคนอื่น

神秘 shénmì ลึกลับ เป็นคำที่ใช้กับลักษณะท่าทาง น้ำเสียงของบุคคล แสดงถึงความลึกลับ คาดไม่ถึง ในประโยคนี้มิได้ต้องการสื่อความหมายว่า 這個人 zhèige rén คนคนนี้มีลักษณะลึกลับ แต่ต้องการสื่อความหมายว่าคนคนนี้มีนิสัยไม่เหมือนกับคนทั่วไป กล่าวคือไม่ค่อยชอบพูดกับคนอื่น ดังนั้นจึงต้องเลือกใช้คำที่แสดงลักษณะนิสัยของบุคคล เช่น 奇怪 qíguài แปลกประหลาด (Zhāng Shòukāng; และ Lín Xingguāng, 1996: 870 ,1002)

ประโยคที่ 97

- * 我母親的性質很溫柔。
- * Wǒ mǔqīn de xìngzhì hěn wēnróu.
คุณสมบัติของแม่ของฉันนุ่มนวลมาก
- ✓ 我母親的性格很溫柔。
- ✓ Wǒ mǔqīn de xìnggé hěn wēnróu.
- ✓ อุปนิสัยของแม่ของฉันนุ่มนวลมาก

性質 xìngzhì คุณสมบัติ ใช้กับคำที่บอกลักษณะ และคุณสมบัติที่ชี้เฉพาะเจาะจงเพื่อแยกแยะสิ่งต่าง ๆ ว่ามีคุณสมบัติอย่างไร หรือมีลักษณะเหมือนหรือแตกต่างกัน ตัวอย่างเช่น 這兩種東西的性質是完全不同的。Zhèi liǎngzhǒng dōngxi de xìngzhì shì wánquán bù tóng de. คุณสมบัติของสิ่งของสองสิ่งนี้ไม่เหมือนกันเลย ทั้งนี้ 性質 xìngzhì คุณสมบัติ ไม่ใช้ในการแยกแยะอุปนิสัยของบุคคล สำหรับประโยคนี้ 溫柔 wēnróu นุ่มนวล เป็นคำที่แสดงอุปนิสัย จึงไม่สามารถใช้ร่วมกับ 性質 xìngzhì คุณสมบัติ ได้ ดังนั้นจึงต้องเปลี่ยนมาใช้คำ 性格 xìnggé อุปนิสัยที่สามารถแสดงลักษณะนิสัยของบุคคลได้ (Zhāng Shòukāng; และ Lín Xìngguāng, 1996: 1325, 1326)

2.2.2 ข้อผิดพลาดในการใช้คำกริยาและหน่วยกรรมไม่รับกัน

ข้อผิดพลาดในการใช้คำกริยาและหน่วยกรรมไม่รับกัน คือ ข้อผิดพลาดที่เกิดจากความสัมพันธ์ของคำกริยาและหน่วยกรรมที่ปรากฏในประโยคมีความสัมพันธ์ที่ไม่สอดคล้องกัน ตัวอย่างเช่น

ประโยคที่ 98

- * 那時我很厭煩數學。
- * Nà shí wǒ hěn yànfán shùxué.
เวลานั้นฉันเบื่อหน่ายวิชาคณิตศาสตร์มาก
- ✓ 那時我很討厭數學。
- ✓ Nà shí wǒ hěn tǎoyàn shùxué.
- ✓ เวลานั้นฉันเบื่อหน่ายวิชาคณิตศาสตร์มาก

厭煩 yànfán และ 討厭 tǎoyàn ทั้งสองคำต่างก็มีความหมายเหมือนกันคือ เบื่อหน่าย แต่มีวิธีการใช้ที่แตกต่างกัน กล่าวคือ 厭煩 yànfán เป็นคำที่มีความหมายรุนแรงกว่า 討厭 tǎoyàn

厭煩 yànfán แสดงอาการเบื่อหน่ายในลักษณะที่มีความรู้สึกรำคาญปนอยู่ด้วย ส่วนใหญ่มักจะใช้ร่วมกับคำที่เกี่ยวกับงานพิธี งานเลี้ยง การประชุม กิจกรรม และระเบียบขั้นตอนต่าง ๆ ตัวอย่างเช่น 厭煩大學的宴會 yànfán dàxué de yànhuì เบื่อหน่ายงานเลี้ยงของมหาวิทยาลัย ในขณะที่ 討厭 tāoyàn ใช้แสดงอาการเบื่อหน่าย คน และสิ่งของ ส่วนใหญ่จะใช้ร่วมกับสิ่งของมากกว่า ในประโยคนี้มี 數學 shùxué วิชาคณิตศาสตร์ เป็นหน่วยกรรม ดังนั้นจึงต้องเปลี่ยนมาใช้กับ 討厭 tāoyàn แทน (Zhāng Qīngyuán, 1994: 312)

ประโยคที่ 99

- * 修改機器的事，他很有經驗。
- * Xiūgǎi jīqì de shì, tā hěn yǒu jīngyàn.
เรื่องแก้ไขเครื่องยนต์ เขามีประสบการณ์มาก
- ✓ 維修機器的事，他很有經驗。
- ✓ Wéixiū jīqì de shì, tā hěn yǒu jīngyàn.
- ✓ เรื่องซ่อมเครื่องยนต์ เขามีประสบการณ์มาก

修改 xiūgǎi แก้ไข จะใช้กับการแก้ไขข้อผิดพลาดของงานประพันธ์ประเภทต่าง ๆ ได้แก่ 文章 wénzhāng บทความ 論文 lùnwén วิทยานิพนธ์ 作文 zuòwén เรียงความ นอกจากนี้ยังใช้กับการแก้ไขจุดอ่อนของแผนการ กฎเกณฑ์ กฎหมาย ข้อบังคับต่าง ๆ เป็นต้น หน่วยกรรมของประโยคนี้ได้แก่ 機器 jīqì เครื่องยนต์ จึงไม่สามารถใช้ร่วมกับ 修改 xiūgǎi ดังนั้นจึงต้องแก้ไขข้อผิดพลาดโดยหาคำกริยาที่สื่อความหมายเกี่ยวกับการซ่อมเครื่องยนต์ ได้แก่ 維修 wéixiū ซ่อม ที่สามารถใช้ร่วมกับเครื่องยนต์และอุปกรณ์เครื่องใช้ไฟฟ้าต่าง ๆ (Chén Bǐngzhāo, 1997: 372)

ประโยคที่ 100

- * 同時發生一個聲音，那是狗叫聲。
- * Tóngshí fāshēng yīgè shēngyīn, nà shì gǒu jiàoshēng.
ในขณะเดียวกันก็เกิดเสียงเสียงหนึ่ง เสียงนั้นก็คือเสียงสุนัขร้อง
- ✓ 同時發出一個聲音，那是狗叫聲。
- ✓ Tóngshí fāchū yīgè shēngyīn, nà shì gǒu jiàoshēng.
- ✓ ในขณะเดียวกันก็เกิดเสียงเสียงหนึ่ง เสียงนั้นก็คือเสียงสุนัขร้อง

發生 fāshēng เกิดขึ้น จะใช้ในบริบทที่สื่อความหมายถึงเรื่องราวหรือสิ่งต่าง ๆ ที่แต่เดิมไม่

เกิดขึ้นแต่ต่อมาได้เกิดเรื่องขึ้น โดยทั่วไปมักจะใช้กับสภาพที่เป็นนามธรรม ความสัมพันธ์ และเรื่องราวต่าง ๆ ตัวอย่างเช่น 發生問題了 fāshēng wèntí le เกิดปัญหาขึ้นแล้ว (สื่อความว่าเดิมไม่มีปัญหา แต่ต่อมาเกิดปัญหาขึ้น) หน่วยกรรมของประโยคนี้คือ 聲音 shēngyīn เสียง ไม่สามารถใช้กับ 發生 fāshēng เกิดขึ้น จึงต้องเปลี่ยนเป็นคำกริยา 發出 fāchū เกิดขึ้น ที่สามารถใช้กับ 聲音 shēngyīn เสียง (Zhāng Qīngyuán, 1994: 71-72)

ประโยคที่ 101

- * 泰國的自然環境很美，我們應該**保持**它。
- * Tàiguó de zìrán huánjìng hěn měi, wǒmen yīnggāi **bǎochí tā**.
สิ่งแวดล้อมตามธรรมชาติของประเทศไทยสวยงาม พวกเขาควรจะ**รักษามันให้คงอยู่ตลอดไป**
- ✓ 泰國的自然環境很美，我們應該**保護**它。
- ✓ Tàiguó de zìrán huánjìng hěn měi, wǒmen yīnggāi **bǎohù tā**.
✓ สิ่งแวดล้อมตามธรรมชาติของประเทศไทยสวยงาม พวกเขาควรจะ**อนุรักษ์มันไว้**

保持 bǎochí รักษาให้คงอยู่ตลอดไป ไม่สามารถใช้ร่วมกับคำสรรพนาม 它 tā ในที่นี้ซึ่งใช้แทน 泰國的自然 tàiguó de zìrán ธรรมชาติของประเทศไทย ในภาษาไทยสามารถกล่าวลักษณะนี้ได้ แต่ในภาษาจีนไม่สามารถนำ 保持 bǎochí รักษาให้คงอยู่ตลอดไป มาใช้ในเชิงอนุรักษ์ธรรมชาติได้ เนื่องจาก 保持 bǎochí ใช้กับการรักษาสภาพเดิมไว้มิให้ชำรุดเสียหายไปเนื่องจากกาลเวลา ส่วนใหญ่มักจะใช้กับสิ่งที่เป็นนามธรรม เช่น สภาพการณ์ต่าง ๆ ชื่อเสียง อำนาจบารมี ผลประโยชน์ และความสัมพันธ์ ตัวอย่างเช่น 雙方一直保持著良好的關係 shuāngfāng yīzhí bǎochízhe liánghǎo de guānxi ทั้งสองฝ่ายรักษาความสัมพันธ์ที่ดีมาโดยตลอด ดังนั้นจึงต้องแก้ไขข้อผิดพลาดในประโยคนี้ทำได้โดยเปลี่ยนมาใช้ 保護 bǎohù อนุรักษ์ ที่ใช้ในการดูแลรักษาสิ่งต่าง ๆ ให้เรียบร้อยโดยไม่ใช้กำลังจัดการ ซึ่งสามารถใช้กับธรรมชาติได้ (Zhāng Qīngyuán, 1994: 9)

ประโยคที่ 102

- * 我們泰國人都要**保持**古人留下的所有**遺產**。
- * Wǒmen Tàiguó rén dōu yào **bǎochí** gǔrén liú xià de suǒyǒu **yíchǎn**.
พวกเราคนไทยต่างต้อง**รักษามรดก**ที่มีอยู่ที่คนในสมัยโบราณทิ้งไว้ให้
- ✓ 我們泰國人都要**保護**古人留下的所有**遺產**。
- ✓ Wǒmen Tàiguó rén dōu yào **bǎohù** gǔrén liú xià de suǒyǒu **yíchǎn**.
✓ พวกเราคนไทยต่างต้อง**รักษามรดก**ที่มีอยู่ที่คนในสมัยโบราณทิ้งไว้ให้

遺產 yíchǎn มรดก ในประโยคนี้หมายถึงสิ่งแวดล้อมทางธรรมชาติ โบราณสถานทีคนในสมัยก่อนเหลือไว้ให้ลูกหลานชาวไทยรุ่นต่อมาได้รักษา 保護 bǎohù รักษา นอกจากนี้จะใช้กับธรรมชาติดังที่กล่าวไว้ในประโยคที่ 102 ได้แล้ว ยังสามารถใช้กับโบราณสถานโบราณวัตถุ ทรัพย์สินสมบัติได้อีกด้วย ดังนั้นจึงต้องแก้ไขข้อผิดพลาดโดยเปลี่ยนมาใช้ 保護 bǎohù รักษา

ประโยคที่ 103

- * 學校為運動員舉辦宴會。
- * Xuéxiào wèi yùndòngyuán jǔbàn yànhuì.
โรงเรียนจัดงานเลี้ยงเพื่อนักกีฬา
- ✓ 學校為運動員舉行宴會。
- ✓ Xuéxiào wèi yùndòngyuán jǔxíng yànhuì.
- ✓ โรงเรียนจัดงานเลี้ยงเพื่อนักกีฬา

舉辦 jǔbàn และ 舉行 jǔxíng ทั้งสองคำนี้มีความหมายเหมือนกันคือ จัด แต่มีวิธีการใช้ที่แตกต่างกัน กล่าวคือ 舉辦 jǔbàn จะใช้กับการจัดกิจกรรม การแข่งขัน งานนิทรรศการ และกิจการต่าง ๆ เป็นต้น แต่ 舉行 jǔxíng จะใช้กับการจัดการประชุม งานเลี้ยง งานพิธีต่าง ๆ เป็นต้น ในประโยคนี้ 宴會 yànhuì งานเลี้ยง เป็นหน่วยกรรมของประโยคนี้ ดังนั้นจึงต้องเปลี่ยนมาใช้กับคำกริยา 舉行 jǔxíng แทนจึงจะเป็นประโยคที่ถูกต้อง (Zhāng Shòukāng; และ Lín Xìngguāng, 1996: 607 ,608)

ประโยคที่ 104

- * 國王在華富里府創造了宮殿。
- * Guówáng zài Huáfùlǐ Fǔ chuàngzào le gōngdiàn.
พระมหากษัตริย์สร้างพระราชวังที่จังหวัดลพบุรี
- ✓ 國王在華富里府建造了宮殿。
- ✓ Guówáng zài Huáfùlǐ Fǔ jiànzào le gōngdiàn.
- ✓ พระมหากษัตริย์สร้างพระราชวังที่จังหวัดลพบุรี

創造 chuàngzào สร้าง และ 建造 jiànzào ก่อสร้าง ทั้งสองคำนี้มีความหมายใกล้เคียงกัน

แต่วิธีการใช้แตกต่างกัน กล่าวคือ 創造 chuàngzào สร้าง ใช้ในการสร้างสรรค์สิ่งใหม่ ๆ ให้เกิดขึ้น ส่วนใหญ่จะใช้กับสิ่งที่เป็นามธรรม เช่น ทฤษฎี วัฒนธรรม สังคม แต่ 建造 jiànào ก่อสร้าง ใช้ในการสร้างสิ่งที่เป็นรูปธรรม ได้แก่ สถานที่ และสิ่งก่อสร้างต่าง ๆ ประโยชน์นี้ 宮殿 gōngdiàn พระราชวัง เป็นสถานที่ ดังนั้นจึงต้องเปลี่ยนมาใช้กับคำกริยา 建造 jiànào ก่อสร้าง (Chén Bǐngzhāo, 1997: 65, 193)

ประโยคที่ 105

- * 他常常紀念他的爸爸媽媽。
- * Tā chángcháng jìniàn tā de bàba màma.
เขาระลึกถึงคุณพ่อคุณแม่ของเขาบ่อย ๆ
- ✓ 他常常懷念他的爸爸媽媽。
- ✓ Tā chángcháng huáiniàn tā de bàba màma.
เขาคิดถึงคุณพ่อคุณแม่ของเขาบ่อย ๆ

紀念 jìniàn ระลึกถึง และ 懷念 huáiniàn คิดถึง ทั้งสองคำนี้มีความหมายคล้ายคลึงกัน แต่วิธีการใช้แตกต่างกัน กล่าวคือ 紀念 jìniàn ระลึกถึง ใช้ในการระลึกถึงบุคคลที่ล่วงลับไปแล้ว และเหตุการณ์ที่สำคัญในอดีต แต่ 懷念 huáiniàn คิดถึง ใช้กับการคิดถึงบุคคลที่ยังมีชีวิตอยู่ หน่วยกรรมในประโยคนี้คือ 他的爸爸媽媽 tā de bàba màma คุณพ่อคุณแม่ของเขา ซึ่งยังเป็นบุคคลที่มีชีวิตอยู่ จึงต้องใช้คู่กับคำกริยา 懷念 huáiniàn คิดถึง (Zhāng Shòukāng; และ Lín Xīngguāng, 1996: 495, 562-563)

2.2.3 ข้อผิดพลาดในการใช้หน่วยขยายนามและหน่วยหลักไม่รับกัน

ข้อผิดพลาดในการใช้หน่วยขยายนาม⁴และหน่วยหลัก⁵ไม่รับกัน คือ ข้อผิดพลาดที่เกิดจากความสัมพันธ์ของหน่วยขยายนามและหน่วยหลักที่ปรากฏในประโยคมีความสัมพันธ์ที่ไม่สอดคล้องกัน ตัวอย่างเช่น

⁴ หน่วยขยายนาม (定語 dìngyǔ) คือ ส่วนที่ทำหน้าที่ขยายคำนามโดยวางไว้หน้าคำที่ต้องการขยาย

⁵ หน่วยหลัก (中心語 zhōngxīnyǔ) คือ ส่วนที่ทำหน้าที่เป็นคำหลักในวลีหรือกลุ่มคำนั้น ๆ หน่วยหลักสามารถเป็นได้ทั้งคำนาม คำกริยา และ คำคุณศัพท์ โดยวางไว้หลังหน่วยขยายนาม

ประโยคที่ 106

- * 旅行家都根據自己的興趣選擇最出神的旅行路線，從而豐富自己的見聞和經驗。
- * Lǚxíngjiā dōu gēnjù zìjǐ de xìngqù xuǎnzé zuì chūshén de lǚxíng lùxiàn, cóng-ér fēngfù zìjǐ de jiànwén hé jīngyàn.
นักเดินทางท่องเที่ยวต่างเลือกเส้นทางการเดินทางที่เคลิบเคลิ้มมากที่สุดตามรสนิยมของตน เพื่อจะได้ความรู้และประสบการณ์ต่างๆมากมาย
- ✓ 旅行家都根據自己的興趣選擇最有意思的旅行路線，從而豐富自己的見聞和經驗。
- ✓ Lǚxíngjiā dōu gēnjù zìjǐ de xìngqù xuǎnzé zuì yǒu yìsì de lǚxíng lùxiàn, cóng-ér fēngfù zìjǐ de jiànwén hé jīngyàn.
นักเดินทางท่องเที่ยวต่างเลือกเส้นทางการเดินทางที่เพลิดเพลินมากที่สุดตามรสนิยมของตน เพื่อจะได้ความรู้และประสบการณ์ต่างๆมากมาย

โดยปกติในภาษาไทยและภาษาจีนเราจะไม่พูดว่า เส้นทาง

การเดินทางที่เคลิบเคลิ้ม แต่จะพูดว่า เส้นทาง

การเดินทางที่เพลิดเพลินหรือสนุกสนาน ดังนั้นจึงควรแก้คำ 出神 chūshén

เคลิบเคลิ้ม เป็น 有意思 yǒu yìsì เพลิดเพลิน

ประโยคที่ 107

- * 雖然他有學問，他仍然保持謙虛的行爲。
- * Suīrán tā yǒu xuéwèn, tā rēngrán bǎochí qiānxū de xíngwéi.
- * ถึงแม้ว่าเขาจะมีความรู้ เขายังคงรักษาพฤติกรรมที่อ่อนน้อมถ่อมตน
- ✓ 雖然他有學問，他仍然保持謙虛的態度。
- ✓ Suīrán tā yǒu xuéwèn, tā rēngrán bǎochí qiānxū de tàidù.
- ✓ ถึงแม้ว่าเขาจะมีความรู้ เขายังคงรักษาท่าทางที่อ่อนน้อมถ่อมตน

謙虛 qiānxū อ่อนน้อมถ่อมตน ไม่สามารถใช้กับ 行爲 xíngwéi พฤติกรรม เพราะทั้งใน

ภาษาไทยและภาษาจีน จะไม่ใช่คำ อ่อนน้อมถ่อมตนกับพฤติกรรม และการกระทำ แต่จะใช้กับ

ลักษณะ ท่าทาง หรืออากัปกริยา ดังนั้นจึงควรแก้โดยเปลี่ยนจาก 行爲 xíngwéi พฤติกรรม เป็น

態度 tàidù ท่าทาง

ประโยคที่ 108

- * 我們有很密切的友誼。

- * Wōmen yǒu hěn mìqiè de yǒuyì.
- * พวกเรามีมิตรภาพที่ใกล้ชิดมาก

- ✓ 我們有很深切的友誼。
- ✓ Wōmen yǒu hěn shēnqiè de yǒuyì.
- ✓ พวกเรามีมิตรภาพที่ลึกซึ้งมาก

友誼 yǒuyì มิตรภาพ ไม่สามารถใช้กับ 密切 mìqiè ใกล้ชิด เนื่องจากทั้งภาษาไทยและภาษาจีน การใช้คำ มิตรภาพ แสดงถึงความสัมพันธ์ที่มีลักษณะผูกพันกันลึกซึ้ง ดังนั้นจึงต้องแก้ไขโดยเปลี่ยนจาก 密切 mìqiè ใกล้ชิด ซึ่งใช้กับความสัมพันธทั่วไป เป็น 深切 shēnqiè ลึกซึ้ง ที่ใช้กับความสัมพันธ์ที่ผูกพันกันอย่างแนบแน่น (Zhāng Shòukāng; และ Lín Xīngguāng, 1996: 771 , 999)

ประโยคที่ 109

- * 我們有美麗的傳統。
 - * Wōmen yǒu měilì de chuántǒng.
 - * พวกเรามีประเพณีที่สืบทอดกันมาที่สวยงาม
- ✓ 我們有美好的傳統。
 - ✓ Wōmen yǒu měihǎo de chuántǒng.
 - ✓ พวกเรามีประเพณีที่สืบทอดกันมาที่งดงาม

โดยปกติแล้วในภาษาไทยเราจะไม่พูดว่าประเพณีที่สืบทอดกันมาที่สวยงาม แต่จะพูดว่าประเพณีที่สืบทอดกันมาที่งดงาม แม้กระทั่งในภาษาจีนเองก็ไม่นำคำ 美麗 měilì สวยงาม มาขยาย傳統 chuántǒng ประเพณีที่สืบทอดกันมา ดังนั้นจึงควรแก้ไขโดยเปลี่ยนหน่วยขยายนามจาก 美麗 měilì สวยงาม เป็น 美好 měihǎo งดงาม

ประโยคที่ 110

- * 我們有美麗的建築物。
 - * Wōmen yǒu měilì de jiànzhùwù.
 - * พวกเรามีสิ่งปลูกสร้างที่สวยงาม
- ✓ 我們有典雅的建築物。
 - ✓ Wōmen yǒu diǎnyǎ de jiànzhùwù.
 - ✓ พวกเรามีสิ่งปลูกสร้างที่งดงาม

ข้อผิดพลาดในประโยคนี้เกิดจากนิสิตแปลภาษาไทยเป็นภาษาจีนตรงตัวในวลี สิ่งปลูกสร้างที่สวยงาม จึงทำให้นิสิตเลือกใช้คำ 美麗 měili สวยงาม มาเป็นหน่วยชยายนาม 建築物 jiànzhù wù สิ่งปลูกสร้าง ดังนั้นวิธีแก้ไขข้อผิดพลาดทำได้โดยใช้คำ 典雅 diǎnyǎ งดงาม ที่ใช้ในการบรรยายคุณลักษณะภายนอกของสิ่งที่ก่อสร้างขึ้นมา หรือจำลองขึ้นมา แทน 美麗 měili สวยงาม ที่ใช้ในการบรรยายความงามของคน สิ่งของ และทิวทัศน์ต่าง ๆ (Zhāng Qīngyuán, 1994: 60 , Zhāng Shòukāng; และ Lín Xīngguāng, 1996: 764)

ประโยคที่ 111

- * 我看著外面的雪花，那是一幅優美的畫兒。
- * Wǒ kànzhe wàimiàn xuěhuā luò xiàlai, nà shì yī fú yōuměi de huà.
ฉันมองเห็นเกล็ดหิมะจากด้านนอก นั่นเป็นภาพที่สวยงามภาพหนึ่ง
- ✓ 我看著外面的雪花，那是一幅美麗的畫兒。
- ✓ Wǒ kànzhe wàimiàn xuěhuā luò xiàlai, nà shì yī fú měili de huà.
- ✓ ฉันมองเห็นเกล็ดหิมะจากด้านนอก นั่นเป็นภาพที่สวยงามภาพหนึ่ง

ถึงแม้ว่า 優美 yōuměi และ 美 měili ต่างก็มีความหมายว่า สวยงาม แต่ทั้งสองคำต่างก็มีวิธีใช้แตกต่างกัน กล่าวคือ 優美 yōuměi ใช้กับบทประพันธ์ประเภทต่าง ๆ ได้แก่ บทกวี ความเรียง ดนตรี ตัวอย่างเช่น 優美的詩歌 yōuměi de shīgē โคลงกลอนที่สละสลวย 優美的琴聲 yōuměi de qínshēng เสียงพิณที่ไพเราะ ในขณะที่ 美麗 měili ใช้กับผลงานทางศิลปะที่เกี่ยวกับการเขียนตัวอักษร การวาดภาพ เช่น 很美麗的文字 hěn měili de wénzì ตัวอักษรที่สวยงาม (Zhāng Shòukāng; และ Lín Xīngguāng, 1996: 764 ,1453) หน่วยหลักในประโยคนี้ คือ 畫兒 huà'ér ภาพ จึงไม่สามารถใช้ 優美 yōuměi มาขยายได้ ดังนั้นจึงต้องเปลี่ยนหน่วยชยายนามเป็น 美麗 měili สวยงาม

ประโยคที่ 112

- * 當走過宮門的時候，我覺得自己好像進入另一個平穩的世界。
- * Dāng zǒuguo Gōngmén de shíhòu, wǒ juéde zìjǐ hǎoxiàng jìnrù lìng yī gè píngwěn de shìjiè.
เมื่อเดินผ่านประตูราชวัง ฉันรู้สึกว่ามันราวกับเข้าไปยังดินแดนที่ราบรื่นอีกแห่งหนึ่ง
- ✓ 當走過宮門的時候，我覺得自己好像進入另一個平安的世界。
- ✓ Dāng zǒuguo Gōngmén de shíhòu, wǒ juéde zìjǐ hǎoxiàng jìnrù lìng yī gè píng'ān de shìjiè.
- ✓ เมื่อเดินผ่านประตูราชวัง ฉันรู้สึกว่ามันราวกับเข้าไปยังดินแดนที่สงบสุขอีกแห่งหนึ่ง

平穩 píngwěn ราบรื่น ไม่ควรใช้ขยายหน่วยหลัก 世界 shìjiè ดินแดน เนื่องจาก
 平穩 píngwěn ใช้กับพื้นที่และยานพาหนะ เช่น 這一段地面很不平穩。Zhè yīduàn dìmiàn
 hěn bù píngwěn. พื้นที่แห่งนี้ไม่ราบเรียบมาก 車開得很不平穩。Chē kāi de hěn bù
 píngwěn. รถขับไม่ราบรื่นมาก 平安 píng'ān สงบสุข จะใช้เพื่อสื่อความหมายถึง ความสงบสุข
 ปลอดภัย ปราศจากอันตรายใด ๆ ส่วนใหญ่จะใช้กับวิถีชีวิต ความเป็นอยู่ และสถานที่ที่ไม่มีอันตราย
 (Zhāng Shòukāng; และ Lín Xingguāng, 1996: 851) สำหรับประโยคนี้ต้องการสื่อความหมายว่า
 เข้าไปยังดินแดนที่สงบ (ปลอดภัย ไม่มีอันตราย) ดังนั้นในประโยคนี้จึงต้องเปลี่ยนหน่วยขยายนามมา
 ใช้ 平安 píng'ān สงบสุข แทน 平穩 píngwěn ราบรื่น

ประโยคที่ 113

- * 我看見那座規模大的大塔。
- * Wǒ kànjiàn nèizuò guīmó dà de dà tǎ.
ฉันเห็นเจดีย์องค์ใหญ่ที่มีขนาดใหญ่ของคณัน
- ✓ 我看見那座規模宏大的大塔。
- ✓ Wǒ kànjiàn nèizuò guīmó pángdà de dà tǎ.
- ✓ ฉันเห็นเจดีย์องค์ใหญ่ที่มีขนาดใหญ่โตของคณัน

ถึงแม้ว่า 大 dà และ 宏大 hóngdà ต่างก็มีความหมาย ใหญ่ แต่ทั้งสองคำนี้มีความ
 แตกต่างกัน กล่าวคือ 宏大 hóngdà แสดงขนาดที่ใหญ่โตกว่าปกติในลักษณะที่ใหญ่โตมหึมา โดย
 นำมาใช้กับสิ่งก่อสร้างต่าง ๆ แต่ 大 dà แสดงขนาดที่ใหญ่โตกว่าปกติ ใช้กับสิ่งของทั่วไปที่มีขนาด
 ใหญ่ตามปกติ ในประโยคนี้ 大塔 dà tǎ เจดีย์องค์ใหญ่ จัดเป็นสิ่งก่อสร้างประเภทหนึ่ง และมีขนาด
 ใหญ่โตกว่าสิ่งของปกติทั่วไป ดังนั้นจึงต้องเปลี่ยนมาใช้หน่วยขยายนาม 宏大 hóngdà ใหญ่โต

2.2.4 ข้อผิดพลาดในการใช้หน่วยขยายกริยาและหน่วยหลักไม่รับกัน

ข้อผิดพลาดในการใช้หน่วยขยายกริยา⁶ และหน่วยหลักไม่รับกัน คือ ข้อผิดพลาดที่เกิดจาก
 ความสัมพันธ์ของคำกริยาและหน่วยกรรมที่ปรากฏในประโยคมีความสัมพันธ์ที่ไม่สอดคล้องกัน
 ตัวอย่างเช่น

ประโยคที่ 114

⁶ หน่วยขยายกริยา (状語 zhuàngǔ) คือส่วนที่ทำหน้าที่ขยายคำกริยา โดยวางไว้หน้าคำที่ต้องการขยาย

- * 我熱烈地接待他。
- * Wǒ rèliè de jiēdài tā.
ฉันต้อนรับเขาอย่างปิติยินดี
- ✓ 我熱情地接待他。
- ✓ Wǒ rèqíng de jiēdài tā.
✓ ฉันต้อนรับเขาอย่างอบอุ่น

熱烈 rèliè ปิติยินดี ไม่สามารถขยายคำกริยา 接待 jiēdài ต้อนรับ ได้ เนื่องจาก 熱烈 rèliè ใช้ในการบรรยายอารมณ์ ความรู้สึก บรรยากาศ ดังนั้นจึงต้องแก้ไขโดยเปลี่ยนหน่วยขยายกริยามา ใช้ 熱情 rèqíng อบอุ่น ที่ใช้กับการต้อนรับคน (Zhāng Qīngyuán, 1994: 265)

ประโยคที่ 115

- * 睡也睡不著，也不能注意地彈琴。
- * Shuì yě shuì bù zháo, yě bùnéng zhùyì de tánqín.
นอนก็นอนไม่หลับ และก็ไม่สามารถดีดขิมได้อย่างสนใจ
- ✓ 睡也睡不著，也不能專心地彈琴。
- ✓ Shuì yě shuì bù zháo, yě bùnéng zhuānxīn de tánqín.
✓ นอนก็นอนไม่หลับ และยังไม่สามารถดีดขิมอย่างมีสมาธิได้

注意 zhùyì สนใจ ไม่สามารถขยายคำกริยา 彈琴 tánqín ดีดขิมได้ เนื่องจาก 注意 zhùyì มักจะใช้กับกริยาที่ต้องใช้ประสาทสัมผัสในการกระทำ เช่น 聽 tīng ฟัง 看 kàn ดู แต่ 專心 zhuānxīn ตั้งใจ มีสมาธิ มักจะใช้กับกริยาที่ต้องใช้ความตั้งใจ หรือสมาธิในการทำกริยา เช่น 學習 xuéxí เรียน 研究 yánjiū ศึกษา วิจัย 思考 sīkǎo ค้นคว้า คิด ในประโยคนี้ 彈琴 tánqín ดีดขิม เป็นกริยาที่ต้องใช้สมาธิ ดังนั้นจึงต้องแก้ไขโดยเปลี่ยนจากหน่วยขยายกริยา 注意 zhùyì สนใจ มาใช้ 專心 zhuānxīn ตั้งใจ มีสมาธิ